

Remissammanställning
2020-06-30 NV-04876-20

Remissammanställning

av inkomna synpunkter på Naturvårdsverkets förslag på föreskrifter (NFS 2020:8) om skyldighet att lämna uppgifter om förpackningar och förpackningsavfall

Ansvariga handläggare:
Agnes Willén, St
Lisa Grill, Sm
Ylva Lindén, Sm

Innehåll

1. Bakgrund.....	3
2. Inledning.....	3
2.1. Syfte	3
2.2. Remissinstanser	3
3. Remissammanställning.....	4
3.1. Sammanfattning av synpunkter	4
3.2. Inledande kommentarer från Naturvårdsverket.....	4
3.3. Föreskrifternas innehåll.....	4
3.3.1. Instanser som tillstyrker	4
3.3.2. System för rapportering/digital lösning/e-legitimation.....	5
3.3.3. Uppgifter som ska rapporteras, samt insamling av förpackningsavfall.....	7
3.3.4. Uppgifter om farliga ämnen och egenskaper	11
3.3.5. Tidsaspekten.....	13
3.3.6. Beräkning av materialåtervinning.....	14
3.3.7. Definitioner och förtydligande av begrepp	15
3.3.8. Samråd och informationsinsatser.....	17
3.3.9. Märkning av förpackningar	18
3.3.10. Anmälan av föreskrifter.....	18
3.3.11. Administrativ börda.....	20
3.4. Konsekvensutredning.....	21
3.4.1. Kostnader för berörda aktörer	21
3.4.2. Övrigt om konsekvensutredningen	22
3.4.3. Generellt om konsekvensutredningen.....	27
Bilaga 1 Översikt remissinstanser.....	28
Bilaga 2 Ändringar i föreskrifterna.....	31

1. Bakgrund

EU-kommissionen presenterade den 2 december 2015 ett paket om cirkulär ekonomi som innehöll ett lagstiftningspaket med förslag på revideringar av sex direktiv på avfallsområdet (det så kallade avfallspaketet) och efter förhandlingar trädde de reviderade direktiven i kraft den 4 juli 2018. Ett av de direktiv som reviderades var direktiv 94/62/EG av den 20 december 1994 om förpackningar och förpackningsavfall, förpackningsdirektivet, där artikel 6 har uppdaterats med nya nivåer för materialåtervinning och där den nya artikel 6a tydliggör beräkningar för uppnåendet av målen i artikel 6. Artikel 12 har kompletterats med krav på vad som ska finnas i de databaser som avses i artikel 12.1, och där finns också ett nytt krav på att medlemsstaterna ska rapportera uppgifter om återanvändbara förpackningar. Enligt artikel 6a 9, ska kommissionen anta genomförandeakter som fastställer regler för beräkning, verifiering och rapportering av uppgifter. Detta är genomfört genom Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2019/665 som ändrar Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2005/270/EG. Dessa bestämmelser föreslås införlivas i svensk rätt genom justeringar och tillägg i förordning (2018:1462) om producentansvar för förpackningar, förpackningsförordningen. Bestämmelserna föreslås träda ikraft Sverige senast den 1 augusti 2020.

Naturvårdsverket har remitterat ett förslag om föreskrifter om rapportering av förpackningar och förpackningsavfall.

2. Inledning

2.1. Syfte

Syftet med remissammanställningen är att vara analysredskap för projektgruppen för bedömning av om föreskrifterna behöver omarbetas, samt underlag för den interna beslutsberedningen. Genom att sammanställa remissvaren kommer eventuella behov av rättelser och förtydliganden att framgå och dessa kan då kommuniceras med remissinstanserna genom sammanställningen.

2.2. Remissinstanser

Förslaget på föreskrifter remitterades till samma remissinstanser som Miljödepartementet remitterat de två promemoriorna om genomförande av reviderade EU-direktiv på avfallsområdet. Remissen skickades även till några remissinstanser utöver det som bedömdes ha särskilt intresse av föreskrifterna. Remissen lades också ut på Naturvårdsverkets webbplats. Förslaget remitterades tillsammans med förslag på tre andra föreskrifter som behövs för att genomföra det s.k. avfallspaketet. På sändlistan fanns 85 remissinstanser varav 25 inkom med svar på föreskrifterna om skyldighet att lämna uppgifter om förpackningar och förpackningsavfall. Ingen remissinstans avstyrker Naturvårdsverkets förslag till föreskrifter om skyldighet att lämna uppgifter om förpackningar och förpackningsavfall. Sju remissinstanser tillstyrker utan att lämna ytterligare synpunkter som behöver besvaras. Svar på resterande instansers synpunkter finns samlade i denna genomgång. Se bilaga 1 för samtliga remissinstanser.

3. Remissammanställning

3.1. *Sammanfattning av synpunkter*

Vissa synpunkter från remissinstanserna har föranlett ändringar i föreskrifterna. Se ändringarna i bilaga 2 till denna remissammanställning.

3.2. *Inledande kommentarer från Naturvårdsverket*

Syftet med aktuella föreskrifter är att i svensk rätt införliva ändringar av direktiv 94/62/EG av den 20 december 1994 om förpackningar och förpackningsavfall, förpackningsdirektivet, främst artikel 12 och dels ändringar av Kommissionens beslut 2005/270/EG. Syftet med föreskrifterna är också att införa ett krav på att de uppgifter om förpackningar och förpackningsavfall som ska lämnas till Naturvårdsverket enligt förordning (2018:1462) om producentansvar för förpackningar, nedan förpackningsförordningen, förordningen (2005:220) om retursystem för plastflaskor och metallburkar, nedan returförordningen, samt i förordningen (2016:1041) om plastbärkassar, ska lämnas i en av Naturvårdsverket anvisad digital lösning.

Naturvårdsverket kan inte föreskriva om sådant som går utöver det angivna syftet med föreskrifterna och de bemyndiganden som ger Naturvårdsverket rätt att meddela föreskrifterna.

En myndighet ska inte i föreskrifter upprepa innehållet i andra bestämmelser. Relevanta bestämmelser i exempelvis förpackningsförordningen får således läsas parallellt med de aktuella föreskrifterna för full förståelse av föreskrifternas innebörd.

I den konsekvensutredning som bilagts föreskrifterna utreds endast konsekvenserna av det som föreslås i aktuella föreskrifter, inte konsekvenserna av bestämmelserna på förordningsnivå.

3.3. *Föreskrifternas innehåll*

3.3.1. *Instanser som tillstyrker*

Avesta och Norbergs kommuner är positiva till kommande förändringar inom avfallsområdet. Det kommer visserligen att öka vissa tillsynsinsatser för deras nämnd, men det kommer å andra sidan att medföra minskade avfallsmängder, ökad återanvändning, ökad återvinning samt en förbättrad avfallshantering.

Länsstyrelsen i Västerbotten, länsstyrelsen i Västra Götalands län, Länsstyrelsen i Dalarna, Östersunds kommun, Stockholms stad samt Malmö stad ställer sig i bakom förslaget.

Avfall Sverige tillstyrker förslaget om en skyldighet för den som driver ett insamlingssystem att lämna uppgifter om mängden förpackningsavfall och returpapper som samlats in i respektive kommun. Med insamling av uppgifter per kommun, och tillgängliggörande av dessa uppgifter för kommunerna, bör

statistiken för respektive kommun bli bättre och mer komplett. Sådan statistik är ett viktigt underlag för målföljning, och för arbete med avfallsplanen i respektive kommun. Den föreslagna skyldigheten bedöms därför kunna främja utvecklingen av avfallshanteringen i respektive kommun.

Statistikmyndigheten SCB, bedömer att kvaliteten i dataunderlaget för uppföljningen av producentansvaret för förpackningar kommer att förbättras i samband med att ändringarna i förpackningsdirektivet införs i svensk lagstiftning. Utifrån sin roll som producent av statistik om förpackningar och förpackningsavfall har SCB erfarenhet att denna förbättring är efterfrågad av en vid krets av statistikanvändare, och därför kommer att uppskattas. I övrigt har SCB inga synpunkter på föreskrifterna om skyldighet att lämna uppgifter om förpackningar och förpackningsavfall.

3.3.2. System för rapportering/digital lösning/e-legitimation

Inkomna synpunkter

Återvinningsindustrierna undrar hur olika rapporteringssystem ska samordnas. Medlemmarna rapporterar idag förpackningsmängder i ett av Svenska Förpacknings- och Tidningsinsamlingen AB, FTI, anvisat system och det är tids- och resurskrävande att rapportera samma uppgifter på två ställen. Återvinningsindustrierna anser att det är Naturvårdsverket som ska samla in alla statistikuppgifter när det gäller avfall i en av Naturvårdsverket anvisad digital lösning.

Kristinehamns kommun förutsätter att den av Naturvårdsverket uppsatta digitala lösningen också klarar av att distribuera resultatet från dessa rapporter till samtliga 290 kommunerna eller deras avfallsföreträdare.

Svensk Handel har inget att invända mot att uppgifter ska lämnas digitalt. Däremot anser Svensk Handel, vilket de också framfört i sitt remissvar gällande Rapportering och miljöstruktionsavgifter (M 2019/02091/R), att rapporteringen bör ske i ett neutralt system som tillhandahålls av Naturvårdsverket och som inte är kopplat till kommunernas rapporteringssystem. Detta så att företag som rapporterar kan vara säkra på att information från dem hanteras på ett sekretessmässigt säkert sätt.

Svensk Handel har inget att invända mot att ett krav införs om att lämna uppgifter om plastbärkassar digitalt.

Kristinehamns kommun skriver att det är vad de vet idag inte juridiskt möjligt att ställa krav på en yrkesutövare att inneha e-legitimation för att kunna lämna information. Vidare finns ett antal kommuner som också är insamlare. Inte heller här är det juridiskt möjligt att kräva att alla ska ha personlig e-legitimation. I det läge där det finns en kommersiell lösning för företags-e-legitimationer kan det bli aktuellt att ställa krav på e-legitimation. Kristinehamns kommun föreslår att den digitala lösningen ska ha alternativa inloggningssätt i avvaktan på att det på marknaden kommer e-legitimationer för företag

Kommerskollegium efterfrågar en bedömning av huruvida utformningen av kravet på digital uppgiftsinlämning är förenligt med artikel 6 i förordning (EU) 910/2014. Föreskrifterna ställer upp särskilda skäl som ett kriterium för att göra undantag från kravet på att uppgifter ska lämnas i en av Naturvårdsverket anvisad digital lösning. Kommerskollegium vill i det sammanhanget även lyfta fram att föreskrifterna inte bör utformas så att de uppställer krav på utländska ekonomiska aktörer som i praktiken utestänger eller försvårar för dessa att verka på den svenska marknaden

Artikel 6 i EU:s förordning 910/2014 ställer krav på att acceptera elektroniska underskrifter från andra medlemsländer i administrativa förfaranden som kräver elektronisk identifiering. I avsnitt 3.2.1 på sidan 7 i konsekvensutredningen framgår det att uppgifterna ska lämnas digitalt till Naturvårdsverket och att detta kan orsaka problem för utländska verksamhetsutövare som inte har de e-legitimationer som kan användas för att logga in i den digitala lösningen. Kollegiet undrar hur Naturvårdsverket genom sin databas för uppgifter om förpackningar och förpackningsavfall lever upp till den skyldighet som omnämns i styckets första mening. Kollegiet uppfattar även att det bara kommer att finnas ett sätt att logga in i databasen som är via e-legitimation. Kollegiet undrar om går att skapa fler sätt få tillgång till databasen genom användarkonto, och om verksamhetsutövare som skickar in uppgifter till Naturvårdsverket via e-post kommer att anses ha uppfyllt rapporteringsskyldigheterna.

Naturvårdsverkets kommentarer

Det är Naturvårdsverket som ska samla in uppgifterna om förpackningsavfall i en digital lösning som hanteras av Naturvårdsverket, detta system har ingen koppling till de system som används av kommunerna. Idag rapporterar FTI och liknande organisationer samlat till Naturvårdsverket men framöver kommer varje enskild producent behöva rapportera sina egna uppgifter om vad som sätts på marknaden. Det är dock inte uteslutet att även rapportering via ett ombud kommer att vara möjligt, så länge det framgår vilken verksamhet som uppgifterna avser. Huruvida det i den digitala lösningen kommer vara möjligt att distribuera ut uppgifter till berörda aktörer, tex via API eller liknande, återstår ännu att utreda. Uppgifterna som en kommun behöver för sina avfallsplaner bör enligt Naturvårdsverkets vägledning om kommunal avfallsplanering (rapport 6760) tillhandahållas av producenterna. Det kan också vara ett alternativ för kommunerna att vid behov begära ut dessa uppgifter från Naturvårdsverket.

Det som åtminstone inledningsvis kommer kunna användas för att rapportera i det digitala systemet är e-legitimation. Systemet är fortfarande under utveckling och möjligheterna att lämna uppgifter i registret kan komma att förändras. Systemet accepterar också vissa typer av utländska e-legitimationer. För den som inte har möjlighet att använda en e-legitimation finns möjlighet till undantag från kravet på digitalt lämnande av uppgifter. Rapportering kan då ske genom att fylla i ett formulär som skickas in med e-post till Naturvårdsverket.

3.3.3. Uppgifter som ska rapporteras, samt insamling av förpackningsavfall

Inkomna synpunkter

Återvinningsindustrierna anser att det skulle krävas separat insamling av järn- respektive aluminiumförpackningar för att kunna rapportera dessa separat. De tycker det är märkligt att rapportera fraktionerna separat.

Mjölby kommun anser att det ur ett hållbarhetsperspektiv vore önskvärt om insamlingen av framförallt plast, glas och metall kunde ske samlat och inte enbart avse förpackningar. Det är inte alltid lätt för brukare att vid materialsortering se skillnad på vad som är förpackning eller inte och det finns risk för att inte enbart förpackningar läggs i insamlingskärnen.

Kristinehamns kommun anser att förslaget om skyldigheter att lämna uppgifter om förpackningar och förpackningsavfall saknar krav på att den redovisning som sker till Naturvårdsverket även ska delas upp per kommun. För att en kommun ska kunna fullgöra sin skyldighet att redovisa i enlighet med 14 § i "Föreskrifter om kommunala avfallsplaner om förebyggande och hantering av avfall" krävs att en sådan uppdelning görs av den som rapporterar in till Naturvårdsverket. Kristinehamns kommun föreslår att sådana krav ska införas i föreskrifterna. Kristinehamns kommun föreslår vidare att bilaga 2 som reglerar "Uppgifter att lämna för den som samlar in förpackningsavfall" som ny punkt 3 anger att all redovisning ska ske uppdelat per kommun. Det ska innehålla faktiskt insamlad mängd av varje förpackningsslag som ange under 1).

För att påskynda omställningen till cirkulär ekonomi genom ökad materialåtervinning ser Håll Sverige Rent ett behov av att särredovisa de insamlade plastsorterna baserat på vilken sorts plast det är. Genom att ha separat insamling av olika typer av plast, maximeras plastens ekonomiska värde och även möjligheterna för avsättning av materialet till materialåtervinning. I förpackningsförordningen finns i dag bestämmelser och rapporteringskrav för den som driver insamlingssystem. Håll Sverige rent vill utöka rapporteringskravet med att den insamlade plasten särredovisas i de olika plastsorterna för att påskynda omställningen till cirkulär ekonomi. Vid denna typ av särredovisning blir det tydligt hur stora de olika flödena av olika sorters plast är, vilket underlättar för att sätta in effektiva åtgärder.

FTI önskar förtydligande avseende om även uppdelning av förpackningsslag, konsumentförpackningar, ska rapporteras av insamlingssystemen för insamlat förpackningsavfall. Den tillämpning som gällt i Sverige avseende insamling av hushålls- respektive verksamhetsförpackningar har haft samband med hur förpackningarna har samlats in, d.v.s. om det är insamlat från hushåll eller verksamhet. Anledningen till metoden för befintliga system har varit att det ska gå att redovisa korrekt statistik samt att kunna göra uppföljning avseende mängden förpackningar som återvinns. Vidare har syftet varit att man vid insamling och återvinning ska kunna härleda finansiering från producenterna av de förpackningar som släpps ut på den svenska marknaden.

FTI skriver att det är en stor förändring att alla producenter ska rapportera blandade material vilket kommer kräva stora insatser – av allt från tillverkare av förpackningsmaterial, producenter och insamlingssystem. Det kommer bli mycket svårt att få en sådan systemförändring på plats rent tekniskt.

FTI hänvisar till bilaga 1 och skriver att det är otydligt om producenterna ska rapportera konsument-, grupp-, transport-, och serviceförpackningar samt även återanvändbara förpackningar och förpackningar för engångsbruk. FTI anser att det inte främjar materialåtervinningen att uppställa krav på rapportering av varje material för sig (sådant som utgör mer än 5%). FTI är av uppfattningen att det endast finns ett syfte med en sådan rapportering för de fall materialen kan särskiljas i återvinningsprocessen, i annat fall inte.

FTI hänvisar till bilaga 2, del A, punkten 2) och skriver att de önskar förtydligande avseende om även typ av förpackningar ska särskiljas och i sådant fall på vilket sätt.

Vidare menar FTI att det är oklart vad som gäller för förpackningar som består av mer än ett material och att det behöver förtydligas huruvida det krävs av insamlingssystemen, för beräkning av materialåtervinning, att de ska hålla reda på hur mycket material som exempelvis kommer ur en process samt vilken typ av material som kommer ut.

Returpack anser att även producenter av dryckesförpackningar som omfattas av returförordningen (2005:220) skall ange till vilket retursystem som förpackningarna tillhör och skall hanteras av. Den rapport som skall göras senast 31 mars varje år skall motsvara den mängd plastflaskor respektive metallburkar som satts på den svenska marknaden, samt anges i vikt för respektive fraktion plastflaska och metallburk.

Returpack hänvisar till 6 § och påpekar att de uppgifter som producenter skall rapportera måste vara uppdelat i ytterligare fraktioner, nämligen dryckesförpackningar i plast och metall (järn, aluminium) tillhörande retursystemet (2005:220) då det inte är tillräckligt att rapportera i förpackningsmaterial såsom glas, plast, papper och kartong, metall tot. (järn, aluminium), trä, annat och totalt. Returpack anser att för dryckesförpackningar som omfattas av returförordningen (2005:220) där specifika återvinningsmål finns, måste plastflaskorna och metallburkarna, dvs. konsumentförpackningarna särredovisas, då det endast är konsumentförpackningarna som omfattas av retursystemet. Resterande förpackningsmaterial såsom grupp-, transport, och serviceförpackningar, eller förpackningar för produkter som ej ingår i retursystemet, ska däremot exkluderas i denna del av rapporteringen, då detta förpackningsmaterial ska ingå i ett annat tillståndsgivet insamlingssystem och då omfattas av förpackningsförordningen (2018:1462) och ska således inrapporteras till detta system. Om alla producenter skulle rapportera enligt förslaget på total nivå, är det omöjligt att särskilja de förpackningar som är satta på marknaden till hörande retursystem (2005:220). Att sedan den totala mängden rapporteras enligt 94/62/EG, förpackningsdirektivets önskemål om hopslagna fraktionerna har Returpack inga synpunkter på.

För att erhålla korrekt underlag, minska osäkerheten och öka valideringen av inrapporterade mängder av plastflaskor och metallburkar skulle detta med fördel kunna utföras av ombud av till exempel ansvarigt retursystem eller insamlingssystem.

Enligt förslaget i 10 a §, uppgifter till Naturvårdsverket, skall uppgifter enligt första stycket 2 enbart specificeras och rapporteras i förpackningsmaterial, i enlighet med direktiv 94/62/EG. Returpack anser inte att denna rapportering är tillräcklig då plastflaskor och metallburkar hamnar i andra återvinningsflöden än i avsett retursystem för pantflaskor och burkar.

Tillståndspliktiga insamlingssystem söker godkännande för vissa fraktioner förpackningsavfall och dessa kan således betraktas som förpackningar och förpackningsmaterial som skall ingå i insamlingssystemet och därmed hanteras av systemet. Dessa volymer skall inrapporteras till myndigheten som insamlat och hanterat av systemet. Övriga fraktioner, och i Returpacks fall mer specifikt, plastflaskor och metallburkar som av olika anledningar hamnar i ett icke korrekt insamlingssystem, ingår således ej i det insamlingssystemet och skall, enligt Returpacks mening, ej inrapporteras in i dessa fraktioner. Hantering av plastflaskor och metallburkar skall ingå och hanteras i retursystemet som omfattas av returförordningen (2005:220).

För att få rätt statistik för den totala materialåtervinningen i Sverige, i enlighet med förpackningsdirektivet 94/62/EG, av förpackningar av plastflaskor och metallburkar är det av största vikt att de flaskor och burkar som samlas in och materialåtervinns i andra system särredovisas och rapporteras in som insamlat oavsett vilket retursystem eller insamlingssystem de har hamnat i. Rapporteringen av dessa volymer görs, anser Returpack, bäst av Returpack. Enligt förpackningsförordningen (2018:1462) utgör plastflaskor och metallburkar en del i fraktionen plast och en del av fraktionen aluminium. Det är olika återvinningsmål för fraktionerna plast och aluminium inom förpackningsdirektivet, och dryckesförpackningar av plast och metall i förpackningsförordningen (2018:1462). För att kunna utvärdera återvinningsmålen för olika fraktioner både nationellt och inom EU på ett korrekt sätt behövs ytterligare information och mer detaljerad information från både tillståndspliktiga insamlingssystem och tillståndspliktiga retursystem.

Returpack vill belysa vikten och nödvändigheten av en informationsplikt för varje tillståndsgivet insamlings- eller retursystem. Det skall vara lätt att göra rätt! Alla system ska informera avfallslämnare (medborgare och konsumenter) om vilka typer av förpackningar som tillhör systemet och skall hanteras däri, detta för att motverka att andra typer av förpackningar, till exempel plastflaskor och metallburkar som tillhör retursystemet, felaktigt tas emot i insamlingssystemen. Alternativt skulle insamling av till exempel andra typer av förpackningar kunna ingå i den insamlingen men då på uppdrag av avsett tillståndsgivet retursystem/insamlingssystem. Uppgifter och rapportering av insamlade mängder ska då ges till det retursystem/insamlingssystem som har det

som uppdrag för att möjliggöra en korrekt total rapportering för insamlingen i Sverige.

Naturvårdsverkets kommentarer

Som Återvinningsindustrierna påpekar, så blir rapportering av uppgifter om insamlade mängder aluminium respektive järn svårt att kräva eftersom det inte finns krav på separat insamling av dessa fraktioner. Eftersom inte heller insamlade mängder krävs för att följa upp målen för materialåtervinnings, så tas detta krav bort från föreskrifterna.

Vilka fraktioner som samlas in separat är inget som regleras i de nu framtagna föreskrifterna. Föreskrifterna reglerar endast vilka uppgifter om förpackningar och förpackningsavfall som ska lämnas till Naturvårdsverket och hur de ska lämnas (se 79§ i förpackningsförordningen (2018:1462)). Se vidare om detta i avsnitt 3.2.

I 62 § i förpackningsförordningen (2018:1462) står att läsa att insamlat och behandlat förpackningsavfall ska redovisas per kommun. I och med att detta redan uttryckts i den förordningen, så upprepas inte detta också i dessa föreskrifter (se avsnitt 3.2).

Att begära in närmare uppgifter om olika typer av plast och plastavfall skulle gå utöver syftet med aktuella föreskrifter. Se avsnitt 3.2.

Som påtalats av FTI behöver det tydligt framgå i föreskrifterna, se bilaga 2, del A punkt 2 i det remitterade förslaget, vad som avses med ”förpackningsslag”. Det som här efterfrågas är en redovisning för varje förpackningsmaterial i punkt 1 av hur stora avfallsmängder som härrör från hushåll respektive från andra källor. Detta kommer därför att förtydligas och ”från hushåll” ersätts också med begreppet kommunalt avfall.

Naturvårdsverket har förståelse för att det är en stor omställning att rapportera uppkomna och behandlade mängder sammansatta förpackningar utifrån ingående material, men det är ett krav från EU, som Sverige måste efterleva. Se beslutet (2015/270/EG) från Europeiska kommissionen, artikel 6 c p.2, där det står: *För beräkning och kontroll av uppnåendet av de materialåtervinningsmål som anges i artikel 6.1 f–i i direktiv 94/62/EG ska kompositförpackningar och andra förpackningar som består av mer än ett material beräknas och rapporteras per material som ingår i förpackningen.*

Uppgifterna som anges i bilaga 1 i det remitterade förslaget gäller det som anges i 73 § i förpackningsförordningen (2018:1462). Där står att läsa att av uppgifter som en producent ska lämna till Naturvårdsverket ska det framgå hur stor mängd av förpackningarna som är konsumentförpackningar, återanvändbara förpackningar och återanvändbara konsumentförpackningar. Uppgifter som anges i en förordning ska inte upprepas i föreskrifter (se avsnitt 3.2), varför båda dokumenten behöver läsas parallellt. Uppgifterna om förpackningar behöver alltså inte delas upp i kategorierna grupp-, transport- eller serviceförpackning,

det är endast konsumentförpackningar som ska särredovisas. Föreskrifterna har reviderats för att göra detta tydligare.

För allt förpackningsavfall som behandlas ska de beräkningsregler som anges i föreskrifterna följas. Detta betyder till exempel att materialåtervinning endast kan räknas för det förpackningsavfallsmaterial som går in i det materialåtervinningsförfarande varigenom avfallet upparbetas till produkter, material eller ämnen som inte är avfall, eller den punkt där avfallsmaterialen upphör att vara avfall till följd av ett förberedande förfarande innan de upparbetas. Insamlingsystemen behöver inte veta eller redovisa vilken typ av material/produkt som kommer ut av materialåtervinningsförfarandet, utan de behöver veta vilka avfallsmängder som går in i det skedet av processen som nämns ovan (t.ex. efter att rejekt räknats bort). Exempel på dessa beräkningspunkter finns, i det remitterade förslaget, i bilaga 2 Del B till föreskrifterna.

Precis som Returpack påpekar så saknas det i de föreslagna föreskrifterna krav som ger tillräckligt med underlag för att kunna följa upp de materialåtervinningsmål som riktar sig specifikt till de förpackningar som omfattas av returförordningen (2005:220). Ett sådant tillägg har därför gjorts i föreskrifterna i och med en ny paragraf nio.

I arbetet med att ta fram den digitala lösningen för lämnande av uppgifter om förpackningar och förpackningsavfall, ser Naturvårdsverket över möjligheten att låta ombud företräda en eller flera producenter vid lämnandet av uppgifter.

Förpackningar som omfattas av ett retursystem ska, enligt 24a-24b §§ avfallsförordningen (2011:927) sorteras ut till ett sådant system. Så sker dock inte alltid, utan det händer att detta avfall istället hamnar i restavfallet eller hos ett annat system för insamling av förpackningsavfall. Dock ser inte Naturvårdsverket att det lämpar sig att föreskriva om ett scenario som inte följer av regelverket. Huruvida det avfall som omfattas av retursystemet ska räknas till det system det faktiskt samlats in i, eller om det ska tillfalla retursystemet kan regleras via vägledning eller vid beräkning av målen.

Föreskrifterna reglerar inte informationsplikt eller hur insamlingen av förpackningsavfall ska gå till, utan endast vilka uppgifter om förpackningar och förpackningsavfall som ska lämnas till Naturvårdsverket och hur de ska lämnas (se 79 § i förpackningsförordningen (2018:1462)). Se mer om detta i avsnitt 3.2.

3.3.4. Uppgifter om farliga ämnen och egenskaper

Inkomna synpunkter

Kemikalieinspektionen anser att det bör förtydligas att det är uppgifter om särskilt farliga ämnen (substances of very high concern, SVHC) som finns på REACH:s kandidatförteckning som avses att rapporteras (REACH = registration, evaluation, authorisation and restriction of chemicals, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier). Det är ämnen som så

långt som möjligt ska fasas ut, och det är rimligt att användare och avfallsåtervinnare får kännedom om dessa ämnen förekommer i förpackningsmaterial. Kemikalieinspektionen anser emellertid att även flera ämnen bör omfattas av redovisningskraven i föreskrifterna för att öka transparensen och därmed ge möjligheter för användare att välja bort, och avfallsåtervinnare att hantera, material som innehåller farliga ämnen på ett säkert sätt.

Kemikalieinspektionen föreslår att Naturvårdsverket redan nu bör överväga att inkludera också ämnen som omfattas av EU:s biocidproduktförordning (EU) 528/2012 med motsvarande egenskaper som de ämnen som omfattas av REACH. Kemikalieinspektionen anser därför att föreskrifternas redovisningskrav även bör omfattas av verksamma ämnen som har bedömts uppfylla minst ett av de så kallade substitutionskriterierna i artikel 10.1. i EU:s biocidproduktförordning. Dessa krav skulle ungefär motsvara de krav som föreslås om särskilt farliga ämnen i REACH. Verksamma biocidämnen används exempelvis i konserveringsmedel som kan tillsättas förpackningsmaterial i syfte att skydda materialet mot angrepp av mikroorganismer. En annan typ av behandling är den som görs med desinfektionsmedel i syfte att göra förpackningarna antimikrobiella. Denna typ av användning förekommer särskilt i livsmedelsförpackningar.

Kemikalieinspektionen anser vidare att det vore önskvärt att redan nu planera in en utvärdering och en översyn av föreskrifterna, med målet att se över vilka ytterligare farliga ämnen som ska inkluderas i de rapporteringskrav som följer av förpackningsdirektivet.

Kemikalieinspektionen föreslår slutligen att formuleringen ”... för vilka information om innehåll av vissa farliga ämnen har lämnats ...” i 5 § i föreskrifterna ersätts med ”... för vilka det finns krav på att information om innehåll av vissa farliga ämnen ska lämnas...”, för att undvika kopplingen till att rapportering har skett istället för skyldigheten att rapportera.

FTI hänvisar till 5 § och skriver att det krävs tydliggörande om rapportering av vissa farliga ämnen ska rapporteras separat utöver den ordinarie rapporteringen. Det erfordras även förtydligande avseende hur tömda förpackningar som innehållit farligt avfall ska räknas som farligt avfall eller inte. Ska de anses ha kontaminerats av innehållet eller inte. I bilaga 4 till avfallsförordningen (2011:927) finns det uppräknat vissa förpackningar som ska anses vara farligt avfall med hänvisning till artikel 13 b § avfallsförordningen. För gemene man är dock 13 b § intetsägande och svårtillämpbar. För att underlätta återvinningen av förpackningar är det önskvärt att detta förtydligas.

Svensk Handel har inget att anmärka mot att producenter senast den 31 mars varje år ska lämna sådan information om de förpackningar som de tillhandahållit eller släppt ut marknaden under föregående kalenderår, men ser det som en brist att det inte finns någon definition i förpackningsdirektivet av vad toxiska eller farliga egenskaper hos förpackningsmaterial innebär. Det skapar en otydlighet samt innebär att olika medlemsländer kan tolka detta på olika sätt. Svensk

Handel instämmer med Naturvårdsverket och ställer sig frågande till kravet på rapportering när det inte tydligt framgår i direktivet vad informationen ska användas till. Svensk Handel välkomnar dock Naturvårdsverkets förslag och tolkning om att de uppgifter som ska lämnas av producenterna till Naturvårdsverkets databas utgörs av en hänvisning till den information som lämnats i SCIP-databasen. Därmed kopplas informationen till ECHAs krav på uppgifter om särskilt farliga ämnen i varor. (Kopplat till uppgifter om farliga egenskaper).

Naturvårdsverkets kommentarer

Tanken med att hänvisa till SCIP-databasen är att det då är fråga om uppgifter som företagen dels redan ska ha men som också kommer att omfattas av en annan rapporteringsskyldighet, det skulle därmed inte innebära någon utökad rapportering för producenterna. För till exempel biocidprodukter finns idag inte något befintligt krav på lämnande av uppgifter, och skulle sådana krävas in för förpackningar så skulle det innebära en ökad rapporteringsbörda, och en noggrann konsekvensanalys av nyttan med dessa uppgifter skulle behöva göras. Eftersom det idag inte finns någon tydlig användning av de uppgifter som ska finnas i en databas enligt förpackningsdirektivets artikel 12.2, så vi Naturvårdsverket inte inför alltför långtgående bestämmelser. För det fall att detta kommer att förtydligas framöver och att det skulle påverka innehållet i föreskrifterna så kommer Naturvårdsverket att se över detta.

Syftet med 5 § i det remitterade förslaget är att producenter ska redogöra för om uppgifter lämnats i SCIP-databasen. Naturvårdsverket kan inte genom dessa föreskrifter kravställa att rapportering ska ske till SCIP-databasen, den skyldigheten regleras på annat håll, varför någon omskrivning av 5 § inte anses vara aktuell.

När det gäller FTI:s önskemål om förtydliganden i fråga om i vilka fall förpackningsavfall ska ses som farligt avfall kan i första hand hänvisas till den vägledning som tagits fram av EU-kommissionen för klassificering av avfall¹. Där finns ett särskilt avsnitt som handlar om klassificering av förpackningsavfall. Det kan eventuellt finnas skäl för Naturvårdsverket att se över om denna vägledning kan göras mer lättillgänglig och lättförståelig, exempelvis genom vägledande text på Naturvårdsverkets hemsida.

3.3.5. Tidsaspekten

Inkomna synpunkter

Länsstyrelsen i Jämtland lyfter att kommunerna behöver tydlig information, senast året, innan vad som ska rapporteras till Naturvårdsverket och på vilket sätt det ska redovisas.

¹ Kommissionens tillkännagivande om teknisk vägledning om klassificering av avfall (2018/C/124/01) [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/PDF/?uri=CELEX:52018XC0409\(01\)&from=EN](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/PDF/?uri=CELEX:52018XC0409(01)&from=EN)

FTI skriver att det bör vara tre mål som står i fokus vid regelförändringar och regelförbättringar, vilka också är överensstämmande med ramdirektivet för avfall samt avfallstrappan som implementerats i miljöbalken. Dessa tre punkter bör vara:

1. Fler förpackningar ska återvinnas och bli återvunnet material.
2. Det ska bli enklare för konsumenten att återvinna förpackningar.
3. Kraven för producenterna får inte bli för betungande utan måste kunna efterlevas på ett enkelt och tydligt sätt.

Generellt gäller att de utökade rapporteringskraven kommer mycket sent i förhållande till när de ska börja gälla.

Svensk Handel anser att det är viktigt att det tas i beaktande att företagen ges tillräckligt med tid för att kunna bygga upp ett system för att hantera de utökade rapporteringskraven.

Naturvårdsverkets kommentarer

Naturvårdsverket är medvetna om att tiden mellan framtagandet av föreskrifterna och när de börjar gälla är knapp.

Föreskrifterna genomför regeländringar på EU-nivå som beslutats under 2018 och 2019. Föreskrifterna utgör del av det paket med regeländringar som sedan början av år 2019 hållit på att utarbetas på såväl lag-, förordnings- som föreskriftsnivå. Utarbetande av föreskrifterna har inte kunnat ske helt fristående, eftersom de i delar är beroende av bl.a. förslag till ändringar av förpackningsförordningen (2018:1462) som beslutades i samband med att föreskrifterna färdigställdes. Föreskrifterna innehåller bl.a. bestämmelser som behövs för att krav på rapportering till EU ska kunna efterlevas. Det bör dock noteras att föreskrifterna visserligen föreslås träda i kraft i augusti 2020, men att flertalet bestämmelser inte ska tillämpas förrän 2021.

Naturvårdsverket kommer så snart som möjligt ta fram en vägledning för att underlätta tillämpningen av de nya rapporteringskraven.

3.3.6. Beräkning av materialåtervinning

Inkomna synpunkter

Avfall Sverige lyfter en viktig aspekt när det gäller EU:s reviderade avfallsdirektiv, nämligen att det är den ”faktiska återvinningen” som ska mätas framöver (jfr artikel 11.a.3 ändringsdirektivet 2018/851/EU). Utifrån krav i ändringsdirektivet har Kommissionen beslutat om det genomförandebeslut 2019/65/EU angående beräkning, som också omnämns i föreliggande remiss. Avfall Sverige anser att det är viktigt att detta genomförandebeslut implementeras på ett korrekt sätt, när det gäller hur förpackningsavfall till återvinning ska mätas och rapporteras.

Naturvårdsverkets kommentarer

Det är också Naturvårdsverkets avsikt att implementera genomförandebeslut 2019/665/EU på ett riktigt sätt. Flera passager från genomförandebeslutet finns i sin helhet med i föreskrifterna.

3.3.7. Definitioner och förtydligande av begrepp

Inkomna synpunkter

FTI anser att regelverkets begrepp och definitioner av en förpackning, återanvändbar förpackning och produkt måste förtydligas. Definitionerna i olika förordningar och föreskrifter korrelerar inte med varandra, som exempel kan nämnas den nya skatten för plastbärkassar/påsar enligt förordning (2016:1041) om plastbärkassar och förpackningsförordningen (2018:1462). Syftet med bestämmelserna om producentansvar avseende ansvar för förpackningar är bl.a. att tydliggöra hur förpackningen eller produkten ska sorteras och återvinnas efter bruk eller användning med syfte att öka återvinningen och återanvändningen av desamma. Detta syfte faller om regelverket inte är tydligt för alla led – d.v.s. producenter och konsument. Enligt FTI är ett exempel presentpapper och blomkrukor, där det inte är tydligt om eller när presentpapper och blomkrukor ska anses vara en förpackning eller inte. Ett exempel är om två olika konsumenter köper en exakt likadan blomma. Den ena kunden tar ur blomman ur sin försäljningskruka och planterar om den och den andra ställer ner blomman med försäljningskrukan i en ytterkruka. Vad gäller? I det ena fallet är det en förpackning och i det andra en produkt. Producenterna vet inte om de har producentansvar eller inte i förevarande fall. Ett förtydligande av 26–28 §§ förpackningsförordningen (2018:1462) efterfrågas med anledning av den gränsdragningsproblematik som ordalydelsen föranleder.

FTI anser vidare att samma synsätt gör sig gällande avseende vilka tömda förpackningar som ska bedömas som farligt avfall. Ovanstående önskvärda förtydliganden erfordras för att underlätta och därmed även öka mängden återvunna förpackningar. Ett förtydligande behövs eftersom det är av vikt för att det tidigare innehåll i förpackningen som klassificerats som farligt avfall ska kunna insamlas och återvinnas riskfritt.

Det behövs enligt FTI också tydligare regler för när avfall upphör att vara avfall. Det saknas fortfarande kriterier för när plast- och pappersförpackningar upphör att vara avfall. Det finns ett behov av tydliggörande för alla i kedjan – från producent, konsument och återvinnare – när ett material kan betraktas som ny råvara.

FTI påpekar att definitionen av vad som är en återanvändbar förpackning behöver klargöras, vilket även nämnts ovan och i tidigare remissvar från FTI. Det måste vara otvetydigt när en förpackning är en återanvändbar förpackning, en förpackning eller när en förpackning som återanvänds blir en produkt och därmed inte kommer att omfattas av producentansvaret för förpackningar. Det finns oklarheter i gällande lagstiftning. Sådana oklarheter är när en förpackning är återanvändbar och när den inte är det och därmed ska samlas in av insamlingssystem för förpackningar. FTI vill understryka att ett sådant tydliggörande är av stor vikt för konsumenten som ska sortera förpackningen, producenten som tillverkar förpackningen så den vet vilket system förpackningen ska omfattas av, och för insamlingssystemen så det är tydligt vem som ska bekosta insamlingen av systemet.

Returpack anser att 2 § i de föreslagna föreskrifterna behöver kompletteras med uttrycket och definitionen för retursystem samt definitionen för plastflaska, metallburk och förpackningsavfall enligt returförordningen (2005:220). Detta för att föreskrifterna på ett korrekt sätt ska beskriva omfattningen av berörda förpackningar och system och för att producenter och system korrekt ska kunna rapportera in rätta volymer till Naturvårdsverket.

Returpack hänvisar till 14 §, och bifaller i föreslagen lydelse i 10 § p. 2, att det förpackningsavfall som hanteras av systemet utgörs av beskrivningen i 1 §; plastflaska, metallburk och förpackningsavfall som är avfall enligt definitionen i 15 kap. 1 § miljöbalken, och har samlats in i Sverige. Därmed är alla plastflaskor och metallburkar som samlas in i enlighet med avsett retursystem, oavsett förpackningarnas ursprung, är att betrakta som hanterade av systemet.

Förpackningsdirektivet 94/62/EG artikel 7 (Retur-, insamlings- och återvinningssystem) beskriver att dessa system ska även gälla för importerade produkter på icke-diskriminerande villkor, inklusive de närmare bestämmelserna om tillgång till systemen och eventuella avgifter i samband härmed, samt vara så utformade att handelshinder eller snedvridning av konkurrensen undviks i enlighet med fördraget. Returpack vill belysa vikten av att samtliga insamlings- och retursystem ska finnas tillgängliga för alla förpackningar och förpackningsmaterial som ingår i respektive insamlings- och retursystems ansvar och som samlas in i Sverige och att dessa volymer skall rapporteras in som insamlat i Sverige. Returpack hänvisar här också till Naturvårdsverkets egen redovisning av regeringsuppdrag om vissa frågor kopplade till producentansvaret för förpackningar och returpapper del 2: Ansvar och finansiering för hantering av förpackningsavfall vid privat införsel av varor (M2018/02231/Ke) och stöder resonemanget i kapitel 2.3 avgränsning mot gränshandel. I kapitel 3.2, som hanterar statistik för uppföljning av producentansvar för förpackningar, beskrivs att det finns ett utsorteringskrav enligt avfallsförordningen (2011:927) som innebär att innehavaren av förpackningsavfallet ska lämna förpackningar till ett insamlingssystem och att förpackningsavfallet därmed omfattas av rapporteringen av insamlade och återvunna mängder. Vidare i kapitel 4.2, juridisk nulägesanalys, betonas att förpackningar från gränshandel ska likväl sorteras ut och hanteras som en förpackning av slutanvändaren när de blir avfall och de insamlingssystem som producenterna ska tillhandahålla har en skyldighet att ta emot och hantera även dessa förpackningar. Returpack stöder dessa resonemang som tydligt visar på att alla förpackningar som samlas in, oavsett ursprung, ska betraktas som hanterade av systemet.

Naturvårdsverkets kommentarer

Synpunkterna från FTI rör i stora delar sådant som inte kan regleras i de nu aktuella föreskrifterna. Det gäller exempelvis förtydliganden av vissa definitioner, såsom vad som är en förpackning respektive återanvändbar förpackning. Flertalet definitioner i förpackningsdirektivet har införlivats i förpackningsförordningen (2018:1462). Naturvårdsverket kommer att ta fram vägledning bland annat gällande återanvändbara förpackningar, system för återanvändning och för rapportering gällande förpackningar och

förpackningsavfall. Det kan finnas skäl att se över om det även kan tydliggöras ytterligare genom vägledning vad som är en förpackning, i förhållande till bestämmelserna i bla. 26–28 §§ förpackningsförordningen (2018:1462).

Hur det avgörs i vilka fall förpackningsavfall ska anses vara farligt avfall regleras inte i vare sig förpackningsförordningen (2018:1462) eller dessa föreskrifter. Bestämmelser om avfallsklassificering finns i avfallsförordningen (2011:927) och för tillämpningen av de bestämmelserna kan hänvisas till dels vägledning på NV:s hemsida, dels den vägledning som tagits fram av EU-kommissionen.

Även frågan om när avfall upphör att vara avfall regleras på annat håll än i förpacknings- och producentansvarslagstiftningen. På Naturvårdsverkets hemsida finns vägledning även kring dessa frågor, även om de inte specifikt rör just förpackningar, däremot vissa specifika materialslag.²

Eftersom definitionen av förpackningsavfall enligt förpackningsförordningen (2018:1462) också inrymmer definitionen för förpackningsavfall enligt returförordningen (2005:220), så ser Naturvårdsverket inget behov av att ha en särskild definition av förpackningsavfall enligt returförordningen (2005:220).

Angående tolkningen av 10a § punkt 2 i returförordningen (2005:220), artikel 7 i förpackningsdirektivet (94/62/EG) och de förslag och resonemang som framförs i redovisningen av regeringsuppdraget *Ansvar och finansiering av förpackningsavfall vid privat införsel av varor* (M2018/02231/Ke) så är detta inget som ytterligare regleras i föreskrifterna.

3.3.8. Samråd och informationsinsatser

Inkomna synpunkter

För att nå fram till syftet med revideringarna av EU-direktiven på avfallsområdet och sedermera i genomförandet av desamma i svensk lagstiftning, d.v.s. ökad återvinning av förpackningar m.m., är det önskvärt att Naturvårdsverket bjuder in till samrådsmöte. Ändamålet för ett sådant möte är att FTI kan presentera de praktiska aspekterna från det dagliga arbetet i sin och sina medlemmar (materialbolagens) verksamheter. Det finns stor förbättringspotential i regelverken för att man ska kunna nå fram till önskvärt syfte med aktuella revideringar. Så som förslagen är skrivna nu, ser FTI att det finns en stor risk för att reglerna ger motsatt effekt i vissa delar. Systemet för rapportering bl.a. får inte bli för komplicerat för producenter eller insamlingssystemen eftersom detta med stor sannolikhet innebär att rapporteringen blir felaktig och följaktligen statistiken också. FTI emotser svar i denna del till undertecknad.

FTI skriver att i underlaget nämns att många fler aktörer kommer beröras av rapporteringskrav. Även om Naturvårdsverket har informationsskyldighet och kommer att ge ut vägledningar är det många producenter som kommer att vara

² <https://www.naturvardsverket.se/Stod-i-miljoarbetet/Vagledninga/Avfall/Nar-avfall-upphor-att-vara-avfall/>

ovetandes om lagförändringarna. För att FTI ska kunna göra sin rapportering korrekt krävs att samtliga producenter rapporterat på korrekt sätt. Naturvårdsverket bör mot bakgrund av ovan göra en gedigen informationsinsats för att nå alla nya aktörer som kommer att omfattas av lagstiftningen.

NNR skriver att det framgår att Naturvårdsverket håller på att utveckla e-tjänsterna för de utökade producentansvaren. Viss diskussion förs i konsekvensutredningen kring vad som skulle kunna utgöra ett särskilt skäl enligt den föreslagna 24 § för att få lämnat uppgifter på annat sätt än digitalt. Sanktionsavgifter har också föreslagits i tidigare remiss från regeringen. För att inte orimliga krav och kostnader påförs berörda företag är det viktigt att Naturvårdsverket har en kontinuerlig dialog kring utformningen och vilka konsekvenserna de förslag och digitala lösningar som tas fram av Naturvårdsverket får för företagen.

Naturvårdsverkets kommentarer

Några ytterligare samråd kommer inte att genomföras innan föreskrifterna är beslutade. Naturvårdsverket planerar däremot för fortsatta kontakter och samråd med FTI och andra berörda aktörer, till exempel kring hur e-tjänsten ska utvecklas. Behovet av informationsinsatser kommer också att ses över.

3.3.9. Märkning av förpackningar

Inkomna synpunkter

FTI skriver att enligt 41 § förpackningsförordningen (2018:1462) ska märkning av förpackningar ske med uppgift om vilket förpackningsmaterial som använts. Märkning ska ske enligt kommissionens beslut (som uppräknas i paragrafen). Ett förtydligande är nödvändigt avseende om den märkning som ska göras enligt förevarande paragraf kommer underlätta inhämtande av de uppgifter som genom förslaget i aktuell promemoria kommer krävas av producenten att rapportera.

Märkning som underlättar för konsumenten att sortera rätt saknas fortfarande i lagstiftningen. FTI menar att rekommendationer på sådan märkning borde införas.

Naturvårdsverkets kommentarer

Naturvårdsverket ser inte att märkningen av förpackningen enligt 41 § förpackningsförordningen (2018:1462) kommer att underlätta inhämtandet av de uppgifter som en förpackningsproducent ska rapportera till Naturvårdsverket.

Frågor kopplade till märkning av förpackningar ligger utanför bemyndigandet för dessa föreskrifter. Se avsnitt 3.2.

3.3.10. Anmälan av föreskrifter

Inkomna synpunkter

Föreskrifterna behöver enligt Kommerskollegiums bedömning inte anmälas enligt förordning (1994:2029) om tekniska regler. Kommerskollegium

instämmer i Naturvårdsverkets bedömning att den digitala lösning verket avser att ta fram inte är en informationssamhällets tjänst som omfattas av anmälningsskyldighet.

Kommerskollegium bedömer att föreskrifterna bör anmälas i enlighet med förordning (2009:1078) om tjänster på den inre marknaden i den utsträckning direktivet gett utrymme för olika nationella lösningar för genomförandet.

Av 2 § förordningen (2009:1078) om tjänster på den inre marknaden, som hänvisar till tjänstedirektivet, följer att nya eller förändrade krav på tjänsteverksamhet ska anmälas till Kommerskollegium. Rapporteringsskyldigheterna för tillverkare och importörer av förpackningar och plastbärkassar bedömer kollegiet utgör varureglering, varför anmälningsskyldigheten enligt tjänstedirektivet inte aktualiseras. Rapporteringsskyldigheten för verksamhetsutövare som driver ett insamlingssystem är exempel på tjänsteverksamhet som omfattas av tjänstedirektivet. Tjänstedirektivet innehåller två bestämmelser om anmälningsskyldighet. Den ena avser krav på tjänsteutövare som är etablerade i Sverige och omfattar endast ett antal specifika krav som räknas upp i direktivet. Den andra avser samtliga krav som även är tillämpliga på tjänsteutövare som inte är etablerade i Sverige, utan i ett annat land inom EU/EES, och som tillfälligt tillhandahåller tjänster i Sverige. Enligt kollegiets bedömning innehåller rapporteringsskyldigheten för den som driver ett insamlingssystem inte något anmälningsskyldigt krav på tjänsteutövare som är etablerade i Sverige. Rapporteringsskyldigheten är (såvitt kollegiet förstår) tillämpliga på tjänsteutövare som inte är etablerade i Sverige och som tillfälligt tillhandahåller tjänster här. I tjänstedirektivet finns det ett undantag från anmälningsskyldigheten för krav på tjänster av allmänt ekonomiskt intresse. För att undantaget ska bli tillämpligt i förevarande fall krävs att en särskild eller flera särskilda tjänsteleverantörer åläggs en rättslig skyldighet att tillhandahålla sådana tjänster som behöver finnas tillgängliga för försäljning till medborgare i ett land för att samhället ska fungera. I Sverige krävs tillstånd för att driva insamlingssystem för förpackningsavfall. Det är ett öppet tillståndsförfarande, vilket innebär att alla verksamhetsutövare som driver insamlingssystem kan ansöka. Dessa verksamhetsutövare kan inte anses vara ålagda att tillhandahålla tjänster. Kollegiet bedömer mot bakgrund av detta att tjänstedirektivets undantag för tjänster av allmänt ekonomiskt intresse inom avfallshantering inte är tillämpligt. Av konsekvensutredningen framgår att syftet med de remitterade bestämmelserna är att införliva EU-rättsakter. Tjänstedirektivet gör inget undantag från anmälningsskyldigheten för nationella regler som genomför EU-rättsakter. Kollegiets generella ståndpunkt är därför att svenska författningar som genomför EU-direktiv bör anmälas enligt tjänstedirektivet. Undantag bör dock kunna göras då ett direktiv inte ger något utrymme för olika nationella lösningar för genomförandet. Kollegiet kan inte se något direkt syfte med en anmälan i en sådan situation. Ett exempel på detta kan vara en tariff som kopieras direkt in i nationell rätt. Kollegiet anser däremot att det är viktigt att föreskrifter anmäls då det faktiskt finns olika alternativ för det nationella genomförandet, i synnerhet eftersom syftet med anmälningsförfarandet är att skapa transparens. Mot denna bakgrund rekommenderar vi att

rapporteringskyldigheten för den som driver ett insamlingssystem anmäls i den utsträckning direktivet gett utrymme för olika nationella lösningar för genomförandet. Kollegiet anser att ni i egenskap av sektorsmyndighet är bättre lämpade att avgöra denna fråga, men vi står självklart till förfogande för en diskussion. Vid osäkerhet rekommenderar vi regelmässigt att föreskrifterna anmäls.

Naturvårdsverkets kommentarer

Det framgår av konsekvensutredningen (avsnitt 8) till det remitterade förslaget att Naturvårdsverket gör bedömningen att föreskrifterna är anmälningspliktiga enligt artikel 39.5 tjänstedirektivet och att föreskrifterna därför kommer att anmälas till Kommerskollegium.

3.3.11. Administrativ börda

Inkomna synpunkter

Härjedalens kommun anser att intentionen med de nya föreskrifterna är god men att risken att den administrativa bördan för producenterna kan bli allt för hög i relation till kvalitén på den data som kommer att samlas in. Med tanke på det ni själva beskriver angående schablonberäkningar på grund av svårdefinierade materialströmmar.

Svensk Handel anser att det vore olyckligt och ökar företagens administrativa börda om företag behöver rapportera på kommunal nivå. För större aktörer som finns på många platser i Sverige skulle det i teorin kunna innebära att man ska rapportera 290 gånger. Svensk Handel ser därför hellre att avfallsproducenter kan skicka informationen direkt till Naturvårdsverket.

Svensk Handel vill också lyfta att de utökade rapporteringskraven kommer innebära en stor administrativ börda för avfallsproducenter, då det kräver nya utökade system och processer. Det är därför viktigt att företagen ges en rimlig tid på sig att hinna ställa om till de nya kraven. Därför är det viktigt med en övergångsperiod.

Med anledning av att de reviderade EU-direktiven på avfallsområdet trädde i kraft i juli 2018 pågår nu parallellt en rad olika utredningar och ett flertal lagförslag i Sverige. Det gör att det är svårt att få en god överblick över hur avfallssystemet som helhet kommer att hänga samman samt vilka konsekvenser det sammantaget kommer att få för företagen. Svensk Handel vill betona vikten av att företagen inte belastas med onödiga kostnader eller administrativa bördor och att dubbelrapportering undviks i möjligaste mån.

Naturvårdsverkets kommentarer

Producenterna lämnar redan idag uppgifter till Naturvårdsverket, men via materialbolag. Den största skillnaden för producenterna är att de ska lämna uppgifter per materialslag för förpackningar som består av fler än ett material. Uppgifterna som efterfrågas styrs av direktiv på EU-nivå. Schablonberäkningarna som nämns i konsekvensutredningen riktar sig till de som samlar in förpackningsavfall, inte producenter. Schablonberäkningarna ska

endast användas när data inte kan tas fram på annat sätt, och inte som standardmetod.

Utvecklingen av den digitala lösningen för rapportering av förpackningar och förpackningsavfall har precis påbörjats, och intentionen är att utforma systemet så att det är så smidigt och lättanvänt som möjligt. Till exempel kanske det inte krävs 290 rapporter, utan en rapportering med uppgifter om 290 kommuner. Det är insamlingsystem och liknande, inte producenter, som ska rapportera uppdelat på kommun.

Naturvårdsverket har som intention att inte belasta företag med onödiga kostnader och administrativa bördor och har som utgångspunkt att dubbelrapportering ska undvikas.

3.4. Konsekvensutredning

3.4.1. Kostnader för berörda aktörer

Inkomna synpunkter

Göteborgs stad saknar en tydlighet hur de olika nya administrativa kostnader som följer av förslagen kan finansieras, framförallt vilka som kan finansieras med avfallsavgifter eller vilka som istället bör finansieras med skattemedel. Sammanlagt innebär förslagen en ökad börda på kommunerna. Vi bedömer i nuläget utifrån underlaget att de kostnader som följer av dessa krav inte kan finansieras med avfallsavgifter, men skulle gärna sett att vissa sådana möjligheter gavs och att det var tydligt i underlaget. Vi ser det som en brist att finansiering inte utreds närmare i konsekvensutredningen utifrån om det finns möjligheter att finansiera med avfallstaxa eller ej. Det är viktigt för att kommunerna ska kunna upprätthålla en god redovisning att detta tydliggörs.

Kristinehamns kommun skriver att Naturvårdsverket under rubriken Ekonomin för hushåll framhåller att förslaget inte kan antas påverka hushållens ekonomi. Dock argumenteras inte om hur detta antagande grundas. Kristinehamns kommun gör i stället antagande att det kommer att få påverkan på alla hushålls ekonomi då de förslag som nu framförs kommer att belasta insamlingsystemen som i sin tur kommer att lägga detta på förpackningsavgifterna. Dock kommer det sannolikt att vara mindre summor men de torde i framtiden inte kunna försummas. Om man utifrån en sådan argumentation väljer att hävda att det inte i någon större omfattning kommer att påverka kan vi köpa resonemanget.

Storumans kommun skriver att förslaget sannolikt innebär ökad administration och ökade kostnader för kommunerna.

Regelrådet skriver att en redovisning av de kostnads- och verksamhetsmässiga konsekvenserna utgör väsentliga delar i en konsekvensutredning. Då förslaget saknar kvantitativ redovisning av administrativa kostnader, andra kostnader och påverkan på företagets verksamhet saknar Regelrådet möjlighet att bedöma dessa effekter för berörda företag. Om det av någon anledning inte har bedömts

möjligt eller lämpligt att redovisa, borde detta ha angetts och motiverats på ett tydligare sätt. Såvitt Regelrådet kan förstå kommer förslaget att innebära en viss påverkan på de administrativa kostnaderna för berörda aktörer. Förvisso fastställer förslagsställaren att konsekvenserna av förslaget generellt bedöms som små men det framgår ändå av redovisningen att vissa aktörer kommer att påverkas mer än andra, varvid Regelrådet anser att förslagsställaren åtminstone borde ha redovisat någon form av exempelberäkningar för dessa aktörer. Regelrådet finner redovisningen av påverkan på berörda företags administrativa kostnader, andra kostnader och verksamhet bristfällig.

Naturvårdsverkets kommentarer

Naturvårdsverket har gjort bedömningen att kommunerna inte berörs av rapportering av förpackningar eller förpackningar, och därmed inte heller får ökad finansiell börda. Producentansvarsavfallet ska inte rapporteras av kommuner, se inklippt stycke från promemoria från Miljödepartementet *Genomförande av reviderade EU-direktiv på avfallsområdet: Rapportering och miljö sanktionsavgifter* (Dnr M2019/02091/R November 2019).

En stor del av det kommunala avfallet omfattas av producentansvar. I flera av de förordningar som reglerar producentansvar för olika typer av avfall finns en skyldighet att rapportera uppgifter till Naturvårdsverket. Vissa producentansvar är mycket detaljerat reglerade medan andra innebär mer begränsade skyldigheter. I de förordningar om producentansvar som avser förpackningar och returpapper finns detaljerade regler om rapportering. I avsnitt 8 föreslås även att en rapporteringsskyldighet ska införas i returförordningen (2005:220). För att undvika dubbelrapportering bör kommunernas skyldighet att rapportera uppgifter om kommunalt avfall inte omfatta avfall som omfattas av dessa förordningar.

Dock kan kommuner behöva uppgifter om uppkomna mängder förpackningsavfall till de kommunala avfallsplanerna. Dessa uppgifter bör enligt Naturvårdsverkets vägledning om kommunal avfallsplanering (rapport 6760), tillhandahållas av producenterna. Det kan också vara ett alternativ för kommunerna att vid behov begära ut dessa uppgifter från Naturvårdsverket.

Naturvårdsverket delar Kristinehamns kommuns uppfattning att det skulle kunna bli så att hushållen i viss mån kan komma att påverkas om förpackningsavgifterna höjs.

Naturvårdsverket håller med Regelrådet om att Naturvårdsverket kunde ha varit utförligare i beskrivningarna av ekonomiska konsekvenser. Naturvårdsverket har inte sett det som möjligt att presentera någon beräkning av ökningen av administrativa kostnader.

3.4.2. Övrigt om konsekvensutredningen

Inkomna synpunkter

Kristinehamns kommun anser att det i konsekvensutredningen bör beskrivas att redovisning av insamlade mängder ska redovisa per kommun för att varje

kommun ska kunna fullgöra sina skyldigheter i enlighet med annan lagstiftning. Kravet bör vara att den som samlar in förpackningar ska leverera data till den digitala lösningen senast 15 februari årligen och att informationen ska finnas tillgänglig/vara distribuerad från Naturvårdsverket före 31 mars.

Under rubriken berörda aktörer saknas kommuner som ansvariga för avfallsplaner och deras uppföljning. Kristinehamns kommun föreslår att denna aktör tillförs i beskrivningen och att en konsekvensbeskrivning tillförs under kapitel 6.

Kristinehamns kommun saknar en konsekvensbeskrivning för aktören kommun. Kristinehamns kommun skriver att det under rubriken "Tillsynsmyndigheter" saknas beskrivning av vilka tillsynsmyndigheter som avses. I de fall det kan handla om lokala tillsynsmyndigheter torde även denna förändring leda till utökad arbetsbörda för denna. Naturvårdsverket anser att det endast kan leda till marginellt ökad tillsyn men har inte argumenterat för varför och för vilka det inte skulle bli merarbete.

Eskilstuna kommun är positiv till förändringen, det innebär bland annat att spårbarheten för till exempel toxiska och farliga egenskaper i förpackningar ökar. Vilka konsekvenserna är för miljö- och räddningstjänstnämnden som tillsynsmyndighet framgår otydligt av remissunderlaget och det är därför svårt att göra en bedömning av i vilken utsträckning tillsynen påverkas.

Regelrådet skriver att NV anger att konsekvenserna av förslaget i huvudsak följer bestämmelserna på förordningsnivå. Förvisso har förslagsställaren till viss del redovisat vilka uppgiftslämnarkrav som följer av EU-rätten men Regelrådet anser att dessa beskrivningar borde ha utvecklats så att det blir tydligt om samtliga uppgiftslämnarkrav följer av EU-rätten eller om förslagsställaren har valt att lägga till krav. Regelrådet anser att om det skulle vara så att Naturvårdsverket valt att reglera utöver det som EU-rätten kräver borde det finnas en motivering till varför samt att det då borde framgå vilka alternativa lösningar som beaktats. Sammantaget anser Regelrådet att beskrivningarna av alternativa lösningar inte är tillräckliga. Regelrådet finner redovisningen av alternativa lösningar bristfällig men effekter av om ingen reglering kommer till stånd godtagbar.

Näringslivets regelnämnd skriver att en heltäckande redovisning borde också ha gjorts av vilka krav som ställs i underliggande direktiv och förslaget genomförande på förordningsnivå. En redovisning av miniminivån och huruvida Naturvårdsverkets förslag innebär att Sverige går längre än vad underliggande direktiv kräver eller på annat sätt avviker från de minimikrav som ställs borde ha framgått. I det fall överimplementering föreligger bör nödvändigheten av detta särskilt motiveras, likaså konsekvenserna av detta. För att inte skapa kostnader och konkurrenssnedvridningar är det enligt NNR av stor betydelse att genomförande av EU-direktiv sker på ett likartat sätt i de olika EU-medlemsstaterna och att tillämpningen av EU-lagstiftningen är enhetlig. Eventuell svensk överimplementering bör därför tydliggöras och i möjligaste mån undvikas. Att genomförande av EU-direktiv inte bör försämra företagens

konkurrenskraft finns också uttryckt i riksdagens tillkännagivande till riksdagen, 2018/19:NU7 som beslutades den 3 april 2019. Riksdagen uppmanar regeringen i detta att den bör arbeta för att EU-direktiv genomförs i svensk lagstiftning på ett sätt som inte försämrar företagens konkurrenskraft och att utgångspunkten bör vara att EU-direktiv ska införas på miniminivå i den nationella lagstiftningen. Det anges också att om det finns anledning att överskrida miniminivån bör effekterna för företag redovisas tydligt.

Bedömningen av om miniminivån kommer att överskridas bör göras utifrån ett antal kriterier där det behöver redogöras för om:

- Nationella regelkrav läggs till utöver det som krävs i direktivet.
- Området för reglernas tillämpning utvidgas.
- Möjligheter till undantag utnyttjas inte eller utnyttjas bara delvis när detta kan leda till hinder på den inre marknaden.
- Nationella regelkrav som är mer omfattande än vad som krävs av det aktuella direktivet behålls.
- Kraven i ett direktiv genomförs tidigare än det datum direktivet kräver.
- Strängare sanktioner eller andra efterlevnadsmekanismer används än vad som är nödvändigt för att genomföra lagstiftningen på ett korrekt sätt.

I de fall miniminivån överskrids bör konsekvensutredningen innehålla en motivering till varför, en beskrivning av vilka genomförandeåtgärder som föreslås och en bedömning av vilka effekter detta får för företag.

Regelrådet konstaterar att konsekvensutredningen saknar tydlig redogörelse över vilka krav direktivet faktiskt ställer och vilket nationellt handlingsutrymme som ges, om handlingsutrymmet har utnyttjats och i så fall varför eller om samtliga krav i konsekvensutredningen följer av EU-rätten. Den sammantagna bedömningen är därmed att redovisningen av förslagets överensstämmelse med EU-rätten inte är tillräckligt tydlig.

Regelrådet skriver att redovisningarna av hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande är tillräcklig. Vad gäller redovisningarna av behov av speciella informationsinsatser anser Regelrådet att det hade varit önskvärt med en mer utförlig beskrivning av de olika vägledningsinsatser som anges, speciellt utifrån ett företagsperspektiv. Sammantaget bedöms dock redovisningarna av behov av speciella informationsinsatser tillräcklig. Regelrådet finner redovisningen av särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser godtagbar.

Regelrådet konstaterar att det saknas redovisning av antal gällande bland annat förpackningsproducenterna. Trots förslagsställarens motivering kring varför kraven på förpackningsproducenterna inte bedöms medföra betydande effekter så kan det, såvitt Regelrådet kan förstå, inte uteslutas att så är fallet, varvid denna redovisning borde ha framgått. Sammantaget bedömer därmed Regelrådet att redovisningen av berörda företag utifrån antal inte är tillräcklig. Regelrådet finner redovisningen av berörda företag utifrån antal bristfällig men redovisningen utifrån storlek och bransch godtagbar.

Sammantaget saknar Regelrådet möjlighet att bedöma förslagets konkurrenspåverkan. NV:s bedömning borde åtminstone motiverats. Regelrådet finner redovisningen av påverkan på konkurrensförhållanden för berörda företag bristfällig.

Då Regelrådet saknar tillräcklig redovisning av förslagets påverkan på företagens administrativa och andra kostnader, påverkan på företagets verksamhet och konkurrensförhållanden går det inte att utesluta att det föreligger ytterligare påverkan. Regelrådet finner därför att förslagsställarens redovisning av regleringens påverkan på företagen i andra avseenden är bristfällig.

Regelrådet skriver att i konsekvensutredningen anges att små företag endast finns i aktörgruppen producenter. Det anges vidare att de skyldigheter som åligger producenter i huvudsak följer förordningen och inte av föreslagna föreskrifter. Regelrådet kan konstatera att det saknas tydlig redovisning av om särskild hänsyn tagits till små företag vid utformningen av förslagen. Utan sådan redovisning kan Regelrådet inte göra någon bedömning. Regelrådet anser att om förslagsställaren inte bedömer att det finns någon anledning att ta sådan hänsyn eller om det, utifrån överordnad EU-rätt inte funnits möjlighet att göra så borde detta i vart fall angetts och motiverats. Regelrådet finner redovisningen av särskilda hänsyn till små företag vid reglernas utformning bristfällig.

Näringslivets regelnämnd skriver att det inte framgår av konsekvensutredningen till förslaget om skyldigheter att lämna uppgifter om förpackningar och förpackningsavfall att något samråd genomförts gällande förslaget och konsekvenserna av detta. NNR har i tidigare remissvar beträffande Naturvårdsverkets rapport och förslag Rättsliga förutsättningar för en ändamålsenlig avfallsstatistik och en digital lösning för spårbarhet av farligt avfall kritiserat att inget samråd med berörda företag skett kring de modifierade förslagen i denna remiss. NNR har därför i sitt svar uppmanat Naturvårdsverket att i det fortsatta arbetet ha en kontinuerlig dialog med berörda företag och dess representanter samt att i den fortsatta utvecklingen av systemet kring anteckningar och uppgiftslämnande ge tillräckligt med tid till företagen för att kunna bygga upp ett system för att hantera detta.

Naturvårdsverkets kommentarer

Naturvårdsverket har gjort bedömningen att kommunerna inte berörs av rapportering av förpackningar eller förpackningar. Producentansvarsavfallet ska inte rapporteras av kommuner (se mer om detta under Naturvårdsverkets kommentarer i avsnitt 3.4.1). Dock kan kommuner behöva uppgifter om uppkomna mängder förpackningsavfall till de kommunala avfallsplanerna. Även detta finns det mer att läsa om under Naturvårdsverkets kommentarer under avsnitt 3.4.1. För kommunernas avfallsplaner (till vilka uppgifter om förpackningar kan behövas) finns inga datumangivelser, varför Naturvårdsverket inte uppfattar det som relevant att uppgifter om förpackningar behöver inkomma tidigare än 31 mars.

Naturvårdsverket ser inte att det finns något behov av att, i relation till rapportering av förpackningsavfall, ange kommuner som en aktör som ansvariga

för avfallsplaner. Däremot är kommunerna nämnda som en aktör som ansvarar för tillsyn (se avsnitt 4 och 6.1.8 i konsekvensutredningen). Tillsynen av hur rapporteringsskyldigheten enligt förpackningsförordningen (2018:1462) och retursystemförordningen (2005:220) och förordningen (2016:1041) om plastbärkassar följs ligger dock inte på lokala eller regionala tillsynsmyndigheter, utan i detta fallet på Naturvårdsverket och Jordbruksverket. Kommunernas tillsynsansvar i detta fallet begränsas till tillsyn över verksamheterna i fråga om avfallshantering, däremot ska rapporteringsbestämmelserna i sig inte innebära några konsekvenser för kommunerna.

Det enda som går utöver vad som krävs av EU-rätt är att Naturvårdsverket valt att i föreskrifterna begära in uppgifter om mängden träförpackningar som repareras för återanvändning ska tillgodoräknas vid beräkning av de materialåtervinningsmål som rör förpackningsavfall av trä samt totalt förpackningsavfall. Anledningen till att detta finns med är att resultaten gynnar de svenska materialåtervinningsmålen. Metoden finns med i förpackningsdirektivet, men som är frivillig (art 5.3 i direktivet och 6b i genomförandebeslutet).

Ett alternativt sätt till att samla in uppgifterna digitalt skulle vara att fortsätta som idag, med pappersenkäter. Men eftersom förpackningsförordningen (2018:1462) ändrats på ett sådant sätt att uppgifter ska inkomma per producent (hittills har det endast varit aggregerade uppgifter per insamlings-/retursystem), så skulle det innebära en mycket stor administrativ börda för Naturvårdsverket att hantera alla dessa uppgifter i enkätform.

Det är svårt att göra något mer än en grov uppskattning av antalet aktörer som omfattas av den nya producentdefinitionen i förpackningsförordningen (2018:1462). Enligt tidigare gjorda uppskattningar kan det dock antas röra sig om drygt 10 000 förpackningsproducenter.³ Den uppskattningen gjordes dock utifrån en föreslagen producentdefinition som inte fullt ut motsvarar den som nu återfinns i förpackningsförordningen (2018:1462).

Gällande konkurrenspåverkan så ställer föreskrifterna samma krav på alla som hanterar förpackningsavfall, i hela EU. Samma krav ställs även på alla producenter.

Det finns ingen möjlighet att ta hänsyn till storleken hos aktörerna gällande de krav som ska genomföras, utifrån hur producentansvaret fungerar i Sverige.

Naturvårdsverket planerar för fortsatta kontakter och samråd med berörda aktörer, till exempel kring hur e-tjänsten ska utvecklas. Behovet av informationsinsatser kommer också att ses över.

³ Genomförande av systemen med producentansvar för förpackningar, returpapper, elutrustning och batterier – Naturvårdsverkets slutredovisning av regeringsuppdrag M2014/1900/Ke, avsnitt 4.1.

3.4.3. *Generellt om konsekvensutredningen*

Inkomna synpunkter

Liksom framgår av Regelrådets bedömningar under flertalet redovisningspunkter saknas grundläggande uppgifter om alternativa lösningar, förslagets överensstämmelse med EU-rätten, företagens antal, om förslagets kostnadsverksamhets- och konkurrensmässiga påverkan på företagen, liksom påverkan i andra avseenden och eventuellt behov av hänsyn till mindre företag. Regelrådet saknar därmed tillräckligt underlag för att kunna bedöma vilken påverkan förslagen får för berörda företag. Regelrådet finner därför att konsekvensutredningarna inte uppfyller kraven i 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

NNR skriver att inget samråd verkar ha genomförts och att förslag presenteras utan en analys av konsekvenserna av detta i kombination med bristerna som anges ovan vad gäller redovisning av överensstämmelse med EU-rätten innebär enligt NNR att underlaget inte kan ligga till grund för beslut. NNR hänvisar också i denna del till Regelrådets kritik beträffande föreliggande konsekvensutredning som framgår av yttrandet (RR 2020-17). NNR förutsätter att ovanstående brister åtgärdas i den fortsatta processen så att en konsekvensutredning av hög kvalitet finns när beslut ska fattas.

Naturvårdsverkets kommentarer

Se kommentarer från Naturvårdsverket under 3.4.2.

Bilaga 1 Översikt remissinstanser

Remissinstans	Svarat	Inte svarat	Avstår från att yttra sig/inga synpunkter på remissen som helhet	Inga synpunkter om dessa föreskrifter	Lämnat synpunkter (se kap 3.4 för detaljer)	Tillstyrker
Aneby kommun	x		x			
Arjeplogs kommun	x			x		
Arvidsjaur	x			x		
Avesta kommun/ Norbergs Kommun	x					x
Avfall Sverige	x				x	x
Bodens kommun	x		x			
Bollnäs kommun		x				
Borås kommun		x				
Botkyrka kommun	x		x			
Boverket	x			x		
Byggföretagen	x			x		
Degerfors kommun		x				
Dorotea kommun/Åsele kommun	x			x		
Emmaboda kommun		x				
Energimyndigheten		x				
Enköpings kommun		x				
Eskilstuna kommun	x				x	
Fastighetsägarna		x				
Formas	x		x			
Fortifikationsverket		x				
Fortum Waste Solutions AB		x				
Förpacknings- och Tidnings-insamlingen (FTI AB)	x				x	
Gävle kommun		x				
Göteborgs stad	x				x	
Härjedalens kommun	x				x	
Härnösands kommun	x					
Höganäs kommun		x				
IVL Svenska Miljöinstitutet AB		x				
Jokkmokks kommun		x				
Remissinstans	Svarat	Inte svarat	Avstår från att yttra sig/inga	Inga synpunkter om dessa	Lämnat synpunkter (se kap	Tillstyrker

			synpunkt er på remissen som helhet	före- skrifter	3.4 för detaljer)	
Kalix kommun		x				
Karlskrona kommun		x				
Kemikalieinspektionen	x				x	
Kommerskollegium	x				x	
Kristinehamns kommun	x				x	
Leksands kommun	x		Ställer sig bakom Avfall Sveriges svar.			
Luleå kommun		x				
Lycksele Avfall och Vatten AB (Lavab)	x					
Lycksele kommun	x			x		
Länsstyrelsen i Dalarnas län	x					x
Länsstyrelsen i Hallands län	x			x		
Länsstyrelsen i Jämtlands län	x				x	
Länsstyrelsen i Norrbottens län		x				
Länsstyrelsen i Stockholms län	x			x		
Länsstyrelsen i Värmlands län	x			x		
Länsstyrelsen i Västerbottens län	x					x
Länsstyrelsen i Västra Götalands län	x					x
Länsstyrelsen i Örebro län		x				
Malmö stad	x					x
Malå kommun/ Norsjö kommun	x			x		
Mjölby kommun/Boxholms kommun	x				x	
Naturskyddsföreningen		x				
NCC Construction Sverige AB		x				
Norrtälje kommun		x				
Näringslivets Regelnämnd	x				x	
Pajala kommun		x				
Peab	x			x		
Piteå kommun	x		x			
Remissinstans	Svarat	Inte svarat	Avstår från att yttra sig/inga synpunkt	Inga syn- punkter om dessa före- skrifter	Lämnat syn- punkter (se kap	Till- styrker

			er på remissen som helhet		3.4 för detaljer)	
Ragn Sells AB		x				
Regelrådet	x				x	
Returpack AB	x				x	
Sorsele kommun		x				
Statistikmyndigheten (SCB)	x					x
Stena Recycling AB		x				
Stiftelsen Håll Sverige Rent	x				x	
Stockholms stad	x					x
Storumans kommun	x				x	
Strömstads kommun		x				
Suez Recycling AB		x				
Sundsvalls kommun		x				
Svensk Dagligvaruhandel		x				
Svensk Glasåtervinning AB		x				
Svensk Handel	x				x	
Svensk plaståtervinning		x				
Sveriges kommuner och regioner	x			x		
Tanums kommun	x		x			
Teknikföretagen		x				
TMR AB		x				
Vadstena kommun		x				
Vaxholms stad	x			x		
Vilhelmina kommun	x		x			
Värmdö kommun	x		x			
Återvinningsindustrierna	x				x	
Östersunds kommun	x					x

Bilaga 2 Ändringar i föreskrifterna

Remitterat förslag	Justerat förslag, beslutat 25 juni 2020
<p>1 § Dessa föreskrifter innehåller bestämmelser om Naturvårdsverkets digitala lösning för uppgifter om förpackningar och förpackningsavfall och om skyldighet att lämna uppgifter till Naturvårdsverket enligt 62, 67, 68, 69 a §, 72 och 73 §§ förordningen (2018:1462) om producentansvar för förpackningar, 10 a § förordningen (2005:220) om retursystem för plastflaskor och metallburkar samt 7 § förordningen (2016:1041) om plastbärkassar.</p>	<p>1 § Dessa föreskrifter innehåller bestämmelser om</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Naturvårdsverkets digitala lösning för uppgifter om förpackningar och förpackningsavfall och 2. skyldighet att lämna uppgifter till Naturvårdsverket enligt <ol style="list-style-type: none"> a) 62, 67, 68, 69 a, 72 och 73 §§ förordningen (2018:1462) om producentansvar för förpackningar, b) 10 a § förordningen (2005:220) om retursystem för plastflaskor och metallburkar, och c) 7 § förordningen (2016:1041) om plastbärkassar.
<p>4 § De uppgifter som en producent ska lämna enligt 72 § förordningen (2018:1462) om producentansvar för förpackningar ska lämnas i en av Naturvårdsverket anvisad digital lösning.</p> <p>8 § De uppgifter som en producent ska lämna enligt 5 och 6 §§ och enligt 73 § förordningen (2018:1462) om producentansvar för förpackningar ska lämnas i en av Naturvårdsverket anvisad digital lösning.</p> <p>9 § De uppgifter som en producent som yrkesmässigt tillverkar plastbärkassar eller för in plastbärkassar till Sverige ska lämna till Naturvårdsverket enligt 7 § förordningen (2016:1041) om plastbärkassar ska lämnas i en av Naturvårdsverket anvisad digital lösning.</p> <p>10 § De uppgifter som den som driver ett insamlingssystem ska lämna till Naturvårdsverket enligt 62 § förordning (2018:1462) om producentansvar för förpackningar, ska lämnas i en av Naturvårdsverket anvisad digital lösning.</p>	<p>5 § De uppgifter som ska lämnas till Naturvårdsverket enligt</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. 62, 67 §§, 68 § 1 b, 69 a, 72 och 73 §§ förordningen (2018:1462) om producentansvar för förpackningar, 2. 7 § förordningen (2016:1041) om plastbärkassar, 3. 10 a § i förordningen (2005:220) om retursystem för plastflaskor och metallburkar, och 4. dessa föreskrifter ska lämnas i en av Naturvårdsverket anvisad digital lösning.

<p>13 § De uppgifter den som driver ett insamlingssystem ska lämna enligt 11 § och enligt 62 § förordningen (2018:1462) om producentansvar för förpackningar ska lämnas i en av Naturvårdsverket anvisad digital lösning.</p> <p>16 § De uppgifter som ska lämnas enligt 14 § och enligt 10 a § i förordningen (2005:220) om retursystem för plastflaskor och metallburkar, ska lämnas i en av Naturvårdsverket anvisad digital lösning.</p> <p>17 § De uppgifter som den som samlar in förpackningsavfall som uppkommit i eller i samband med yrkesmässig verksamhet ska lämna till Naturvårdsverket enligt 67 § förordningen (2018:1462) om producentansvar för förpackningar ska lämnas i en av Naturvårdsverket anvisad digital lösning.</p> <p>20 § De uppgifter som ska lämnas enligt 18 § och enligt 68 § 1 b i förordningen (2018:1462) om producentansvar för förpackningar, ska lämnas i en av Naturvårdsverket anvisad digital lösning.</p> <p>21 § De uppgifter som den som yrkesmässigt driver ett system för återanvändning av förpackningar ska lämna till Naturvårdsverket enligt 69 a § förordningen (2018:1462) om producentansvar för förpackningar, ska lämnas i en av Naturvårdsverket anvisad digital lösning.</p> <p>23 § Uppgifter som ska lämnas enligt 22 § ska lämnas i en av Naturvårdsverket anvisad digital lösning.</p>	
5 §	7 §

<p>6 § Bilaga 1 till dessa föreskrifter anger vilka uppgifter producenter av förpackningar ska lämna till Naturvårdsverket utöver de uppgifter som anges i 73 § förordningen (2018:1462) om producentansvar för förpackningar.</p> <p>Bilaga 1 <i>Uppgifter att lämna för producenter</i> De uppgifter som ska lämnas till Naturvårdsverket enligt 73 § förordningen (2018:1462) om producentansvar för förpackningar ska, i tillämpliga fall, vara uppdelade på följande förpackningsmaterial:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Glas • Plast • Papper och kartong • Metall totalt <ul style="list-style-type: none"> • Varav järn • Varav aluminium • Trä • Annat • Totalt 	<p>8 § De uppgifter som en producent ska lämna till Naturvårdsverket enligt 73 § andra stycket förordningen (2018:1462) om producentansvar för förpackningar ska grundas på de anvisningar som ges i 9–12 §§ och vara uppdelade på förpackningsmaterialen</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. glas, 2. plast, 3. papper och kartong, 4. metall totalt, <ol style="list-style-type: none"> a) varav järn b) varav aluminium 5. trä, och 6. annat.
	<p>9 § Uppgifter enligt 8 § om plast, järn och aluminium ska redovisas fördelat på mängder som omfattas av ett retursystem enligt förordningen (2005:220) om retursystem för plastflaskor och metallburkar respektive av ett insamlingssystem enligt förordningen (2018:1462) om producentansvar för förpackningar.</p>
<p>7 § Uppgifterna som ska lämnas enligt 6 § och enligt 73 § förordningen (2018:1462) om producentansvar för förpackningar ska grundas på de beräkningsregler som anges i bilaga 1.</p> <p>Bilaga 1 <i>Beräkningsregler</i> Uppgifter om förpackningar inbegriper konsument-, grupp-, transport-och serviceförpackningar. Uppgifterna inbegriper återanvändbara förpackningar och förpackningar för engångsbruk.</p>	<p>10 § Mängden förpackningar som tillhandahållits i Sverige eller släppts ut på den svenska marknaden för första gången beräknas som tillverkning plus import minus export.</p> <p>11 § Kompositförpackningar och andra förpackningar som består av mer än ett material ska beräknas och rapporteras per material som ingår i förpackningen. Avvikelse från detta krav får endast ske om ett visst material utgör en obetydlig del av</p>

<p>Mängden förpackningar som tillhandahållits i Sverige eller släppts ut på den svenska marknaden för första gången beräknas som tillverkning plus import minus export.</p> <p>Kompositförpackningar och andra förpackningar som består av mer än ett material ska beräknas och rapporteras per material som ingår i förpackningen. Avvikelser från detta krav får endast ske om ett visst material utgör en obetydlig del av förpackningsenheten och under inga omständigheter mer än 5 procent av förpackningens totala massa.</p> <p>För förpackningar av material som förekommer i mindre kvantiteter och som inte specificerats i denna bilaga får uppskattningar användas. Sådana uppskattningar ska grundas på de mest tillförlitliga uppgifter som finns tillgängliga.</p>	<p>förpackningsenheten och under inga omständigheter mer än 5 procent av förpackningens totala massa.</p> <p>12 § För förpackningar av material som förekommer i mindre kvantiteter och som inte specificerats i 8 § får uppskattningar användas. Sådana uppskattningar ska grundas på de mest tillförlitliga uppgifter som finns tillgängliga.</p>
<p>11 § Del A i bilaga 2 till dessa föreskrifter anger vilka uppgifter som den som driver ett insamlingssystem ska lämna till Naturvårdsverket utöver det som anges i 62 § i förordningen (2018:1462) om producentansvar för förpackningar.</p> <p>12 § När uppgifter lämnas enligt 11 § och enligt 62 § förordningen (2018:1462) om producentansvar för förpackningar ska anvisningarna i del B i bilaga 2 tillämpas.</p> <p>Bilaga 2 <u>DEL A</u> <i>Uppgifter att lämna för den som samlar in förpackningsavfall</i> Denna bilaga anger vilka uppgifter som ska lämnas av den som driver ett insamlingssystem, ett retursystem som har godkänts enligt 2 § förordningen (2005:220) om retursystem för plastburkar och metallburkar samt den som samlar in förpackningsavfall från yrkesmässig verksamhet enligt 67 § förordningen (2018:1462) om</p>	<p>13 § De uppgifter som ska lämnas till Naturvårdsverket enligt 62 § första stycket 2 förordningen (2018:1462) om producentansvar för förpackningar ska grundas på de anvisningar som ges i 19–31 §§ och vara uppdelade på förpackningsmaterialen</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. plast, 2. trä, 3. metall, varvid behandlade mängder ska redovisas fördelat på järn respektive aluminium 4. glas, 5. papper och kartong, och 6. annat. <p>För varje förpackningsmaterial ska anges hur stora avfallsmängder som är kommunalt avfall.</p>

<p>producentansvar för förpackningar gällande sin egen insamling.</p> <p>1) De uppgifter som ska lämnas till Naturvårdsverket enligt 62 § förordningen (2018:1462) om producentansvar för förpackningar ska, i tillämpliga fall, vara uppdelade på följande förpackningsmaterial:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Plast • Trä • Metall totalt <ul style="list-style-type: none"> ○ Varav järn ○ Varav aluminium • Glas • Papper och kartong • Annat • Totalt <p>2) För varje förpackningsslag ska anges hur stora avfallsmängder som härrör från hushåll respektive från andra källor.</p>	
<p>14 § Del A i bilaga 2 till dessa föreskrifter anger vilka uppgifter som den som driver ett retursystem som är godkänt enligt 2 § förordningen (2005:220) om retursystem för plastflaskor och metallburkar ska lämna till Naturvårdsverket utöver det som anges i 10 a § i samma förordning.</p> <p>15 § När uppgifter lämnas enligt 14 § och enligt 10 a § förordningen (2005:220) om retursystem för plastflaskor och metallburkar ska anvisningarna i del B i bilaga 2 tillämpas.</p> <p>Bilaga 2 <u>DEL A</u> <i>Uppgifter att lämna för den som samlar in förpackningsavfall</i> Denna bilaga anger vilka uppgifter som ska lämnas av den som driver ett insamlingssystem, ett retursystem som har godkänts enligt 2 § förordningen (2005:220) om retursystem för plastburkar och metallburkar samt den</p>	<p>14 § De uppgifter som ska lämnas till Naturvårdsverket enligt 10 a § förordningen (2005:220) om retursystem för plastflaskor och metallburkar ska grundas på de anvisningar som ges i 19–30 §§ och vara uppdelade på förpackningsmaterialen</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. plast, och 2. metall, varvid behandlade mängder ska redovisas fördelat på järn respektive aluminium.

<p>som samlar in förpackningsavfall från yrkesmässig verksamhet enligt 67 § förordningen (2018:1462) om producentansvar för förpackningar gällande sin egen insamling.</p> <p>1) De uppgifter som ska lämnas till Naturvårdsverket enligt 62 § förordningen (2018:1462) om producentansvar för förpackningar ska, i tillämpliga fall, vara uppdelade på följande förpackningsmaterial:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Plast • Trä • Metall totalt <ul style="list-style-type: none"> ○ Varav järn ○ Varav aluminium • Glas • Papper och kartong • Annat • Totalt <p>2) För varje förpackningsslag ska anges hur stora avfallsmängder som härrör från hushåll respektive från andra källor.</p>	
<p>18 § Del A i bilaga 2 till dessa föreskrifter anger vilka uppgifter som den som enligt 67 § i förordningen (2018:1462) om producentansvar för förpackningar ska lämna utöver det som anges i 68 § 1 b i samma förordning.</p> <p>19 § När uppgifter lämnas enligt 18 § och enligt 68 § 1 b i förordningen (2018:1462) om producentansvar för förpackningar ska anvisningarna i del B i bilaga 2 tillämpas.</p> <p>Bilaga 2 <u>DEL A</u> <i>Uppgifter att lämna för den som samlar in förpackningsavfall</i> Denna bilaga anger vilka uppgifter som ska lämnas av den som driver ett insamlingssystem, ett retursystem som har godkänts enligt 2 § förordningen (2005:220) om retursystem för</p>	<p>15 § De uppgifter som ska lämnas till Naturvårdsverket enligt 68 § 1 b förordningen (2018:1462) om producentansvar för förpackningar ska grundas på de anvisningar som ges i 19–31 §§ och vara uppdelade på förpackningsmaterialen</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. plast, 2. trä, 3. metall, varvid behandlade mängder ska redovisas fördelat på järn respektive aluminium 4. glas, 5. papper och kartong, och 6. annat. <p>För varje förpackningsmaterial ska anges hur stora avfallsmängder som är kommunalt avfall.</p>

<p>plastburkar och metallburkar samt den som samlar in förpackningsavfall från yrkesmässig verksamhet enligt 67 § förordningen (2018:1462) om producentansvar för förpackningar gällande sin egen insamling.</p> <p>1) De uppgifter som ska lämnas till Naturvårdsverket enligt 62 § förordningen (2018:1462) om producentansvar för förpackningar ska, i tillämpliga fall, vara uppdelade på följande förpackningsmaterial:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Plast • Trä • Metall totalt <ul style="list-style-type: none"> ○ Varav järn ○ Varav aluminium • Glas • Papper och kartong • Annat • Totalt <p>2) För varje förpackningsslag ska anges hur stora avfallsmängder som härrör från hushåll respektive från andra källor.</p>	
<p>22 § Den som yrkesmässigt driver ett system för återanvändning av förpackningar ska senast den 31 mars varje år lämna de uppgifter till Naturvårdsverket som anges i bilaga 3 till dessa föreskrifter.</p> <p>Uppgifter enligt första stycket ska avse de förpackningar som lämnats till systemet under det närmast föregående kalenderåret.</p> <p>Bilaga 3 Uppgifter att lämna för system för återanvändning av förpackningar Denna bilaga anger vilka uppgifter, för sitt eget system, som ska lämnas av den som yrkesmässigt driver ett system för återanvändning av förpackningar.</p> <p>1) Totala mängden roterande återanvändbara förpackningar under året, i ton</p>	<p>17 § Den som yrkesmässigt driver ett system för återanvändning av förpackningar ska senast den 31 mars varje år till Naturvårdsverket lämna uppgifter om den totala mängden</p> <p>1. roterande återanvändbara förpackningar under året angivet i ton, och</p> <p>2. roterande återanvändbara konsumentförpackningar under året angivet i ton.</p> <p>Med totala mängden roterande återanvändbara förpackningar under året enligt första stycket 1 avses summan av antalet rotationer som återanvändbara förpackningar genomgår ett visst år multiplicerat med deras massa. Med totala mängden roterande återanvändbara konsumentförpackningar under året enligt första stycket 2 avses</p>

<ul style="list-style-type: none"> • Varav totala mängden roterande återanvändbara konsumentförpackningar under året, i ton <p>Totala mängden roterande återanvändbara förpackningar under året innebär summan av antalet rotationer som återanvändbara förpackningar genomgår ett visst år multiplicerat med deras massa.</p> <p>2) Uppgifterna enligt ovan ska, i tillämpliga fall, vara uppdelade på följande förpackningsslag:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Plast • Trä • Metall (totalt) <ul style="list-style-type: none"> ○ Varav järn ○ Varav aluminium • Glas • Papper och kartong • Annat • Totalt <p>3) Hur stor mängd förpackningar (i ton) som behandlats genom reparation av träförpackningar.</p>	<p>summan av antalet rotationer som återanvändbara konsumentförpackningar genomgår ett visst år multiplicerat med deras massa.</p> <p>Uppgifter enligt första stycket ska avse de förpackningar som lämnats till systemet under det närmast föregående kalenderåret.</p> <p>18 § De uppgifter som lämnas enligt 17 § ska vara uppdelade på förpackningsmaterialen</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. plast, 2. trä, 3. järn, 4. aluminium, 5. glas, 6. papper och kartong, och 7. annat. <p>Uppgifterna ska ange mängd förpackningar som behandlats genom reparation av träförpackningar angivet i ton.</p>
<p>24 § Uppgifter som enligt bestämmelser i dessa föreskrifter ska lämnas i en digital lösning som anvisas av Naturvårdsverket får lämnas på annat sätt om det finns särskilda skäl.</p>	<p>6 § Uppgifter som enligt 5 § ska lämnas i en digital lösning som anvisas av Naturvårdsverket får lämnas på annat sätt om det finns särskilda skäl.</p>
<p><i>Övergångsbestämmelser</i></p> <p>1) Bestämmelsen i 4 § tillämpas första gången i fråga om uppgifter som ska lämnas efter utgången av december 2020.</p> <p>2) Bestämmelserna i 5–16 §§ tillämpas första gången i fråga om uppgifter som avser kalenderåret 2021.</p> <p>3) Bestämmelserna i 17 § tillämpas första gången i fråga om insamlingsystem och annan insamlingsverksamhet som ska drivas efter utgången av december 2020.</p> <p>4) Bestämmelserna i 21 § tillämpas första gången i fråga om system för</p>	<p>Bestämmelserna i 7 – 31 §§ ska tillämpas första gången i fråga om uppgifter som avser kalenderåret 2021.</p>

<p>återanvändning som ska drivas efter utgången av december 2020. 5) Bestämmelserna i 18–20 och 22–23 §§ tillämpas första gången i fråga om uppgifter som avser kalenderåret 2021.</p>	
<p>Bilaga 2 <u>DEL A</u> <i>Uppgifter om spårbarhet</i> Hur samlas uppgifter om materialåtervunna mängder in? Från vilka typer av aktörer samlas uppgifterna in? Hur valideras uppgifterna om materialåtervunna mängder? Vilka skattningar har använts? Ange separata svar för de mängder som behandlas inom Sverige, i annat land inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) samt utanför EES.</p>	<p>16 § Den som lämnar uppgifter enligt 62 § eller 68 § 1 b förordningen (2018:1462) om producentansvar för förpackningar eller 10 a § förordningen (2005:220) om retursystem för plastflaskor och metallburkar ska också i kvalitetskontroll- och spårbarhetssyfte lämna uppgift till Naturvårdsverket om</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. hur uppgifter om mängden materialåtervunnet förpackningsavfall samlas in, 2. från vilka typer av aktörer uppgifterna samlas in, 3. hur uppgifterna om materialåtervunna mängder valideras och 4. vilka skattningar som har använts. <p>Av uppgifterna ska framgå vilka uppgifter som gäller avfall som behandlas inom Sverige, i annat land inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) respektive utanför EES.</p>
<p>Bilaga 2 <u>DEL B</u> <i>Regler för återvinningsförfaranden</i> Det som rapporteras som energiåtervunnet ska inkludera förbränning med energiåtervinning och upparbetning av avfall för att användas som bränsle eller annan energikälla. Det som rapporteras som annan återvinning ska utesluta reparation av träförpackningar, materialåtervinning och energiåtervinning men inbegripa återfyllnad. <i>Regler för beräkning av materialåtervinning</i> Med beräkningspunkt avses den punkt där förpackningsavfallsmaterial går in i</p>	<p>4 § I dessa föreskrifter avses med <i>beräkningspunkt</i>: den punkt där förpackningsavfallsmaterial går in i det materialåtervinningsförfarande varigenom avfallet upparbetas till produkter, material eller ämnen som inte är avfall, eller den punkt där avfallsmaterialen upphör att vara avfall till följd av ett förberedande förfarande innan de upparbetas, och <i>mät</i>punkt: den punkt där massan av avfallsmaterial mäts i syfte att fastställa avfallsmängden vid beräkningspunkten. <i>Återvinningsförfaranden</i> 19 § Det som rapporteras som energiåtervunnet ska inkludera</p>

det materialåtervinningsförfarande varigenom avfallet upparbetas till produkter, material eller ämnen som inte är avfall, eller den punkt där avfallsmaterialen upphör att vara avfall till följd av ett förberedande förfarande innan de upparbetas.

Med mätpunkt avses den punkt där massan av avfallsmaterial mäts i syfte att fastställa avfallsmängden vid beräkningspunkten.

Förpackningsavfall som behandlas utanför Sverige

Förpackningsavfall som skickas till ett annat land inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) för materialåtervinning får tillgodoräknas för materialåtervinning endast av den medlemsstat där förpackningsavfallet samlades in. Förpackningsavfall som exporteras från EES får tillgodoräknas för materialåtervinning av den medlemsstat där det samlades in endast om de uppgifter som insamlats om materialåtervunnet förpackningsavfall är tillförlitliga och exakta och om exportören, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006, kan bevisa att avfallstransporten uppfyller kraven i den förordningen och att behandlingen av förpackningsavfall utanför EES skedde under förhållanden som i stort sett motsvarar kraven i relevant unionsrätt på miljöområdet.

Förpackningar som består av mer än ett material

För beräkning av materialåtervinning ska kompositförpackningar och andra förpackningar som består av mer än ett material beräknas och rapporteras per material som ingår i förpackningen. Avvikelser från detta krav får endast ske om ett visst material utgör en obetydlig del av förpackningsenheten och under inga omständigheter mer än

förbränning med energiåtervinning och upparbetning av avfall för att användas som bränsle eller annan energikälla.

20 § Det som rapporteras som annan återvinning ska utesluta reparation av träförpackningar, materialåtervinning och energiåtervinning men inbegripa återfyllnad.

Beräkning av materialåtervinning för förpackningsavfall som behandlas utanför Sverige

21 § Förpackningsavfall som skickas till ett annat land inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) för materialåtervinning får tillgodoräknas för materialåtervinning endast av den medlemsstat där förpackningsavfallet samlades in.

22 § Förpackningsavfall som exporteras från EES får tillgodoräknas för materialåtervinning av den medlemsstat där det samlades in endast om de uppgifter som insamlats om materialåtervunnet förpackningsavfall är tillförlitliga och exakta och om exportören i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 av den 14 juni 2006 om transport av avfall i lydelsen enligt Kommissionens förordning (EG) nr 1379/2007 kan bevisa att avfallstransporten uppfyller kraven i den förordningen och att behandlingen av förpackningsavfall utanför EES skedde under förhållanden som i stort sett motsvarar kraven i relevant unionsrätt på miljöområdet.

5 procent av förpackningens totala massa.

Beräkningspunkt för materialåtervinning

Mängden materialåtervunnet förpackningsavfall ska vara mängden avfall vid beräkningspunkten. Mängden förpackningsavfall som går in i ett materialåtervinningsförfarande ska omfatta målmaterial. Den får omfatta icke-målmaterial endast i den utsträckning som deras förekomst är tillåten för det specifika materialåtervinningsförfarandet. Om mätpunkten avser produktionen i en anläggning som skickar förpackningsavfall till materialåtervinning utan ytterligare förberedande behandling, eller avser tillförseln till en anläggning där förpackningsavfall går in i materialåtervinningsförfarandet utan ytterligare förberedande behandling, får mängden sorterat förpackningsavfall som avvisas av materialåtervinningsanläggningen inte inkluderas i mängden materialåtervunnet förpackningsavfall. Om en anläggning utför förberedande behandling före beräkningspunkten i den anläggningen, får det avfall som avlägsnas under den förberedande behandlingen inte inkluderas i den mängd materialåtervunnet förpackningsavfall som rapporteras av den anläggningen.

Om fukthalten hos förpackningsavfallet vid mätpunkten skiljer sig från fukthalten hos förpackningar som släpps ut på marknaden, ska mängden förpackningar vid mätpunkten korrigeras för att avspegla den naturliga fukthalt hos förpackningsavfallet som motsvarar fukthalten hos likvärdiga förpackningar som släpps ut på marknaden.

Mängden materialåtervunnet förpackningsavfall får inte inkludera icke-förpackningsmaterial som samlats

Beräkning av materialåtervinning för förpackningar som består av mer än ett material

23 § För beräkning av materialåtervinning ska kompositförpackningar och andra förpackningar som består av mer än ett material beräknas och rapporteras per material som ingår i förpackningen. Avvikelse från detta krav får endast ske om ett visst material utgör en obetydlig del av förpackningsenheten och under inga omständigheter mer än 5 procent av förpackningens totala massa.

Beräkningspunkt för materialåtervinning

24 § Mängden materialåtervunnet förpackningsavfall ska vara mängden avfall vid beräkningspunkten. Mängden förpackningsavfall som går in i ett materialåtervinningsförfarande ska omfatta målmaterial. Den får omfatta icke-målmaterial endast i den utsträckning som deras förekomst är tillåten för det specifika materialåtervinningsförfarandet. För de förpackningsavfallsmaterial och de materialåtervinningsförfaranden som listas i bilagan ska de beräkningspunkter som anges där gälla.

25 § Om mätpunkten avser produktionen i en anläggning som skickar förpackningsavfall till materialåtervinning utan ytterligare förberedande behandling, eller avser tillförseln till en anläggning där förpackningsavfall går in i materialåtervinningsförfarandet utan ytterligare förberedande behandling, får mängden sorterat förpackningsavfall som avvisas av materialåtervinningsanläggningen

in tillsammans med förpackningsavfallet, t.ex. avfall av samma material som inte härrör från förpackningar, och rester av produkter som förpackningarna har innehållit. Vikten av materialåtervunnet förpackningsavfall ska beräknas som vikten av förpackningar som har blivit avfall och som, efter att ha genomgått all nödvändig kontroll, sortering och andra förberedande förfaranden för att avlägsna avfallsmaterial som inte ska ingå i den därpå följande upparbetningen och för att säkerställa materialåtervinning av hög kvalitet, går in i det materialåtervinningsförfarande varigenom avfallsmaterial faktiskt upparbetas till produkter, material eller ämnen.

Genom undantag från stycket ovan får vikten av materialåtervunnet förpackningsavfall mätas i form av vikten av utgående avfall efter ett sorteringsförfarande under förutsättning att

- sådant utgående avfall därefter materialåtervinns,
- vikten av de material eller ämnen som avlägsnas vid ytterligare förfaranden före materialåtervinningsförfarandet och som därefter inte materialåtervinns inte medräknas i den avfallsvikt som rapporteras som materialåtervunnen.

Tillgodoräkande av träförpackningar vid beräkning av materialåtervinning

Mängden träförpackningar som repareras för återanvändning ska tillgodoräknas vid beräkning av de materialåtervinningsmål som rör förpackningsavfall av trä samt totalt förpackningsavfall, med målår 2025 samt 2030.

Mängden träförpackningar som repareras för återanvändning ska läggas till både det genererade förpackningsavfallet och det materialåtervunna förpackningsavfallet.

inte inkluderas i mängden materialåtervunnet förpackningsavfall.

26 § Om en anläggning utför förberedande behandling före beräkningspunkten i den anläggningen, får det avfall som avlägsnas under den förberedande behandlingen inte inkluderas i den mängd materialåtervunnet förpackningsavfall som rapporteras av den anläggningen.

27 § Om fukthalten hos förpackningsavfallet vid mätpunkten skiljer sig från fukthalten hos förpackningar som släpps ut på marknaden ska mängden förpackningar vid mätpunkten korrigeras för att avspegla den naturliga fukthalt hos förpackningsavfallet som motsvarar fukthalten hos likvärdiga förpackningar som släpps ut på marknaden.

28 § Mängden materialåtervunnet förpackningsavfall får inte inkludera icke-förpackningsmaterial som samlats in tillsammans med förpackningsavfallet, t.ex. avfall av samma material som inte härrör från förpackningar och rester av produkter som förpackningarna har innehållit.

29 § Vikten av materialåtervunnet förpackningsavfall ska beräknas som vikten av förpackningar som har blivit avfall och som, efter att ha genomgått all nödvändig kontroll, sortering och andra förberedande förfaranden för att avlägsna avfallsmaterial som inte ska ingå i den därpå följande upparbetningen och för att säkerställa materialåtervinning av hög kvalitet, går in i det

<p>Mängden träförpackningar som repareras för återanvändning ska fastställas på grundval av massan av de träförpackningar som återanvänds efter reparation och får inte inkludera träförpackningar eller delar av träförpackningar som går in i avfallsbehandlingsförfaranden.</p>	<p>materialåtervinningsförfarande varigenom avfallsmaterial faktiskt upparbetas till produkter, material eller ämnen.</p> <p>30 § Genom undantag från 29 § får vikten av materialåtervunnet förpackningsavfall mätas i form av vikten av utgående avfall efter ett sorteringsförfarande under förutsättning att</p> <ol style="list-style-type: none">1. sådant utgående avfall därefter materialåtervinns, och2. vikten av de material eller ämnen som avlägsnas vid ytterligare förfaranden före materialåtervinningsförfarandet och som därefter inte materialåtervinns inte medräknas i den avfallsvikt som rapporteras som materialåtervunnen. <p><i>Uppgifter om träförpackningar för beräkning av materialåtervinning</i></p> <p>31 § Mängden träförpackningar som repareras för återanvändning ska</p> <ol style="list-style-type: none">1. läggas till både det genererade förpackningsavfallet och det materialåtervunna förpackningsavfallet, och2. fastställas på grundval av massan av de träförpackningar som återanvänds efter reparation och får inte inkludera träförpackningar eller delar av träförpackningar som går in i avfallsbehandlingsförfaranden.
--	--